

Vsebina

I *Zakonodajni akti*

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (EU) 2017/2454 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost 1

DIREKTIVE

- ★ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo 7

II *Nezakonodajni akti*

MEDNARODNI SPORAZUMI

- ★ Sklep Sveta (EU) 2017/2456 z dne 18. decembra 2017 o sklenitvi Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Ljudsko demokratično republiko Alžirijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Ljudske demokratične republike Alžirije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) 23
- ★ Sklep Sveta (EU) 2017/2457 z dne 18. decembra 2017 o sklenitvi Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Arabsko republiko Egipt, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Arabske republike Egipt v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) 25

- ★ Sklep Sveta (EU) 2017/2458 z dne 18. decembra 2017 o sklenitvi Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Hašemitske kraljevine Jordanije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) 27
- Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Hašemitske kraljevine Jordanije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) 29

UREDBE

- ★ Izvedbena uredba Sveta (EU) 2017/2459 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost 32
- ★ Uredba Komisije (EU) 2017/2460 z dne 30. oktobra 2017 o spremembi priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali glede seznama referenčnih laboratorijev Unije ⁽¹⁾ 34

SKLEPI

- ★ Sklep Sveta (EU, Euratom) 2017/2461 z dne 12. decembra 2017 o spremembi Poslovnika Sveta 36
- ★ Sklep Sveta (EU) 2017/2462 z dne 18. decembra 2017 o pooblastilu Luksemburgu in Romuniji, da v interesu Evropske unije sprejmeta pristop Gruzije in Južne Afrike k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok 38
- ★ Sklep Sveta (EU) 2017/2463 z dne 18. decembra 2017 o pooblastilu Hrvaški, Nizozemski, Portugalski in Romuniji, da v interesu Evropske unije sprejmejo pristop San Marina k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok 41
- ★ Sklep Sveta (EU) 2017/2464 z dne 18. decembra 2017 o pooblastilu Avstriji in Romuniji, da v interesu Evropske unije sprejmeta pristop Paname, Urugvaja, Kolumbije in Salvadorja k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok 43

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

- ★ Sklep št. 1/2017 Skupnega odbora Evropske unije in Švice za zračni promet ustanovljenega na podlagi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu z dne 29. novembra 2017 o nadomestitvi Priloge k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu [2017/2465] 46

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) 2017/2454

z dne 5. decembra 2017

o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 ⁽³⁾ določa pravila o izmenjavi informacij med državami članicami in hrambi teh informacij za vzpostavitev posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽⁴⁾.
- (2) Razširitev teh posebnih ureditev na prodajo blaga na daljavo ter na druge storitve, ki niso telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve od 1. januarja 2021 zahteva razširitev področja uporabe pravil iz te uredbe v zvezi s posredovanjem informacij in prenosom denarja med državo članico identifikacije in državo članico potrošnje.
- (3) Zaradi razširjenega področja uporabe posebnih ureditev, ki bi pokrivalo tudi prodajo blaga na daljavo in vse storitve, se bo znatno povečalo število transakcij, ki se prijavijo v obračunu DDV. Da bi državi članici identifikacije omogočili dovolj časa za obravnavo obračunov DDV, ki jih davčni zavezanci predložijo v skladu s posebno ureditvijo, bi bilo treba rok za prenos informacij o obračunu DDV in znesku DDV, ki se plača posamezni državi članici potrošnje, podaljšati za 10 dni.
- (4) Zaradi razširitve področja uporabe posebnih ureditev na prodajo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga na daljavo je treba carinskemu organu države članice uvoza omogočiti, da prepozna uvoz blaga v majhnih pošiljkah, za katerega se davek na dodano vrednost (DDV) plača prek ene od posebnih ureditev. Zato je treba identifikacijsko številko, pod katero se DDV plača, sporočiti vnaprej, da imajo carinski organi možnost ob uvozu blaga preveriti veljavnost te številke.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 345, 13.10.2017, str. 79.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

- (5) Davčni zavezanci, ki uporabljajo take posebne ureditve, lahko prejmejo zahteve po evidencah in zahteve za uradne preiskave s strani države članice identifikacije in vseh držav članic potrošnje, v katere se blago dobavlja ali v katerih se opravljajo storitve. Da bi se tako za podjetja kot za davčne uprave zmanjšali upravno breme in stroški izpolnjevanja obveznosti, ki jih povzročajo taki večkratni zahtevki po evidencah in zahtevki za uradne preiskave, ter da bi se izognili podvajanju dela, bi morala take zahteve in preiskave, kolikor je le mogoče, usklajevati država članica identifikacije.
- (6) Da se poenostavi zbiranje statističnih podatkov o uporabi posebnih ureditev, bi morala biti Komisija pooblaščenca za pridobivanje zbirnih statističnih in diagnostičnih podatkov, kot je število različnih vrst elektronskih sporočil, izmenjanih med državami članicami, v zvezi s posebnimi ureditvami, razen podatkov v zvezi s posameznimi davčnimi zavezanci.
- (7) Informacije, ki jih predložijo davčni zavezanci in ki se posredujejo med državami članicami za izvajanje posebnih ureditev, ter tehnične podrobnosti, vključno s skupnimi elektronskimi sporočili, za predložitev teh informacij s strani davčnega zavezanca ali za njihovo posredovanje med državami članicami bi bilo treba sprejeti v skladu s postopkom v odboru, določenim v tej uredbi.
- (8) Ob upoštevanju časa, ki je potreben za vzpostavitev ukrepov, potrebnih za izvajanje te uredbe, in za to, da države članice prilagodijo svoje sisteme IT za registracijo ter za prijavo in plačilo DDV, ter da se upoštevajo spremembe, uvedene s členom 2 Direktive Sveta (EU) 2017/2455 ⁽¹⁾, bi se morala ta uredba uporabljati od datuma začetka uporabe navedenih sprememb.
- (9) Uredbo (EU) št. 904/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 904/2010 se spremeni:

- (1) v členu 1 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Ta uredba določa tudi pravila in postopke za elektronsko izmenjavo informacij o DDV glede dobavljenega blaga in opravljenih storitev v skladu s posebnimi ureditvami na podlagi poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES ter za kakršno koli naknadno izmenjavo informacij in, kolikor gre za blago in storitve v okviru teh posebnih ureditev, za prenos denarja med pristojnimi organi držav članic.“;

- (2) v členu 2 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Opredelitve pojmov iz členov 358, 358a, 369a in 369l Direktive 2006/112/ES za namene posameznih posebnih ureditev se uporabljajo tudi za namene te uredbe.“;

- (3) v členu 17(1) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) informacije, ki jih zbira v skladu s členi 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s in 369t Direktive 2006/112/ES.“;

- (4) v člen 17(1) se doda naslednja točka:

„(e) podatke o identifikacijskih številkah za DDV iz člena 369q Direktive 2006/112/ES, ki jih je izdala, in – za vsako identifikacijsko številko za DDV, ki jo je izdala katera koli država članica – skupno vrednost uvoza blaga, izvezetega na podlagi člena 143(1)(ca) v posameznem mesecu.“;

- (5) v členu 17 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Tehnične podrobnosti o avtomatični preiskavi podatkov iz odstavka 1(b), (c), (d) in (e) se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 58(2).“;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (glej stran 7 tega Uradnega lista).

(6) člen 31 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi vsake države članice zagotovijo, da osebe, ki sodelujejo pri dobavi blaga ali opravljanju storitev znotraj Skupnosti, ter davčni zavezanec, ki nimajo sedeža in ki opravljajo storitve, lahko dobijo za namene teh transakcij elektronsko potrditve veljavnosti identifikacijske številke za DDV katere koli določene osebe ter ustrezno ime in naslov. Te informacije morajo ustrezati podatkom iz člena 17.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(7) poglavje XI se spremeni:

(a) naslov oddelka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Določbe, ki se uporabljajo od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2020“;

(b) doda se naslednji oddelek:

„ODDELEK 3

Določbe, ki se uporabljajo od 1. januarja 2021

Pododdelek 1

Splošna določba

Člen 47a

Določbe tega oddelka se uporabljajo od 1. januarja 2021.

Pododdelek 2

Izmenjava informacij

Člen 47b

1. Države članice zagotovijo, da se informacije, ki jih davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka 2 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, posreduje državi članici identifikacije ob začetku svojih dejavnosti v skladu s členom 361 navedene direktive, predložijo z elektronskimi sredstvi. Podobni podatki za identifikacijo davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ob začetku njegovih dejavnosti v skladu s členom 369(c) navedene direktive, se predložijo z elektronskimi sredstvi. Vse spremembe informacij, predloženih v skladu s členom 361(2) in členom 369(c) Direktive 2006/112/ES, se prav tako predložijo z elektronskimi sredstvi.

2. Država članica identifikacije informacije iz odstavka 1 z elektronskimi sredstvi pošlje pristojnim organom drugih držav članic v 10 dneh po izteku meseca, v katerem je prejela podatke od davčnega zavezanca, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz oddelkov 2 in 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES. Na enak način država članica identifikacije obvesti pristojne organe drugih držav članic o identifikacijskih številkah za DDV iz navedenih oddelkov 2 in 3.

3. Država članica identifikacije z elektronskimi sredstvi nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic, če je davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz oddelkov 2 ali 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, izključen iz navedene posebne ureditve.

Člen 47c

1. Države članice zagotovijo, da se informacije, ki jih davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali njegov posrednik, posreduje državi članici identifikacije ob začetku svojih dejavnosti v skladu s členom 369p(1), (2) in (2a) navedene direktive, predložijo z elektronskimi sredstvi. Vse spremembe teh informacij, predloženih v skladu s členom 369p(3) Direktive 2006/112/ES, se prav tako predložijo z elektronskimi sredstvi.

2. Država članica identifikacije informacije iz odstavka 1 z elektronskimi sredstvi pošlje pristojnim organom drugih držav članic v 10 dneh po izteku meseca, v katerem je prejela podatke od davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali, če je ustrezno, od njegovega posrednika. Na enak način država članica identifikacije obvesti pristojne organe drugih držav članic o dodeljeni individualni identifikacijski številki za DDV za uporabo te posebne ureditve.

3. Država članica identifikacije z elektronskimi sredstvi nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic, če je davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali če je ustrezno, njegov posrednik izbrisan iz identifikacijskega registra.

Člen 47d

1. Države članice zagotovijo, da se obračun DDV s podatki, navedenimi v členih 365, 369g in 369t Direktive 2006/112/ES, predloži z elektronskimi sredstvi.

2. Država članica identifikacije informacije iz odstavka 1 z elektronskimi sredstvi pošlje pristojnemu organu zadevne države članice potrošnje najpozneje 20 dni po koncu meseca, v katerem je bil prejet obračun.

Država članica identifikacije poleg tega pošlje informacije iz odstavka 2 člena 369g Direktive 2006/112/ES pristojnemu organu vsake druge države članice, iz katere je blago odposlano ali odpeljeno, informacije iz odstavka 3 člena 369g Direktive 2006/112/ES pa pristojnemu organu vsake zadevne države članice sedeža.

Države članice, ki so zahtevale, da se obračun DDV izdela v nacionalni valuti, ki ni euro, pretvorijo zneske v eure po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan davčnega obdobja. Pri menjavi se upoštevajo menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave.

Člen 47e

Država članica identifikacije z elektronskimi sredstvi državi članici potrošnje nemudoma pošlje informacije, ki so potrebne za povezavo vsakega plačila z ustreznim obračunom DDV.

Člen 47f

1. Država članica identifikacije zagotovi, da se znesek, ki ga plača davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali, če je ustrezno, njegov posrednik, prenese na bančni račun, denominiran v eurih, ki ga določi država članica potrošnje, kateri je dolžna plačilo.

Države članice, ki so zahtevale plačilo v nacionalni valuti, ki ni euro, pretvorijo zneske v eure po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan davčnega obdobja. Pri menjavi se upoštevajo menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave.

Prenos se opravi najpozneje 20 dni po koncu meseca, v katerem je bilo prejeto plačilo.

2. Če davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev, ali, če je ustrezno, njegov posrednik, ne plača celotnega dolgovanega davka, država članica identifikacije zagotovi, da se plačilo prenese v državo članico potrošnje sorazmerno z dolgovanim davkom v vsaki državi članici. Država članica identifikacije o tem z elektronskimi sredstvi obvesti pristojne organe držav članic potrošnje.

Člen 47g

Države članice z elektronskimi sredstvi uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic o ustreznih številkah bančnih računov za sprejemanje plačil v skladu s členom 47f.

Države članice z elektronskimi sredstvi nemudoma uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o spremembah davčnih stopenj, ki se uporabljajo za dobavo blaga ali opravljanje storitev, za katero se uporabljajo posebne ureditve.

Pododdelek 3

Nadzor transakcij in davčnih zavezancev

Člen 47h

Države članice ob uvozu blaga, za katero se DDV prijavi v skladu s posebno ureditvijo iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, elektronsko preverijo veljavnost individualne identifikacijske številke za DDV, ki je bila dodeljena na podlagi člena 369q navedene direktive in sporočena najpozneje ob vložitvi uvozne deklaracije.

Člen 47i

1. Za pridobitev evidenc, ki jih davčni zavezanec ali posrednik hrani v skladu s členi 369, 369k in 369x Direktive 2006/112/ES, država članica potrošnje najprej z elektronskimi sredstvi vloži zahtevek v državi članici identifikacije.
2. Kadar država članica identifikacije prejme zahtevek iz odstavka 1, ga z elektronskimi sredstvi nemudoma pošlje davčnemu zavezancu ali njegovemu posredniku.
3. Države članice zagotovijo, da davčni zavezanec ali njegov posrednik na zahtevo z elektronskimi sredstvi predloži zahtevane evidence državi članici identifikacije. Države članice dopustijo, da se evidence lahko predložijo na standardnem obrazcu.
4. Država članica identifikacije pridobljene evidence z elektronskimi sredstvi nemudoma pošlje državi članici potrošnje, ki je evidence zahtevala.
5. Kadar država članica potrošnje, ki je evidence zahtevala, teh ne prejme v 30 dneh od datuma vložitve zahtevka, lahko navedena država članica sprejme vse ukrepe za pridobitev takih evidenc v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

Člen 47j

1. Če se država članica identifikacije odloči na svojem ozemlju opraviti uradno preiskavo davčnega zavezanca, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali, če je ustrezno, posrednika, o preiskavi vnaprej obvesti pristojne organe vseh drugih držav članic.

Prvi pododstavek se uporablja le za uradno preiskavo v zvezi s posebnimi ureditvami.

2. Če se država članica potrošnje odloči, da je potrebna uradna preiskava, se o potrebi po taki preiskavi najprej posvetuje z državo članico identifikacije, kar pa ne posega v člen 7(4).

V primerih, ko se državi strinjata, da je potrebna uradna preiskava, država članica identifikacije o tem obvesti druge države članice.

To ne posega v možnost držav članic, da sprejmejo vse ukrepe v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

3. Vsaka država članica drugim državam članicam in Komisiji sporoči podatke pristojnega organa, odgovornega za usklajevanje uradnih preiskav v navedeni državi članici.

Pododdelek 4

Statistični podatki

Člen 47k

Države članice Komisiji dovolijo, da informacije pridobi neposredno iz sporočil, ki jih ustvari računalniški sistem iz člena 53 za zbirne statistične in diagnostične namene v skladu s točkama (d) in (e) člena 17(1). Te informacije ne vsebujejo podatkov v zvezi s posameznimi davčnimi zavezanci.

Pododdelek 5

Prenos izvedbenih pooblastil

Člen 47l

Za enotno uporabo te uredbe se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje naslednjih ukrepov v skladu s postopkom iz člena 58(2):

- (a) tehničnih podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, za posredovanje informacij iz člena 47b(1), člena 47c(1) in člena 47d(1) in standardnega obrazca iz člena 47i(3);
 - (b) tehničnih podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, za posredovanje informacij iz člena 47b(2) in (3), člena 47c(2) in (3), člena 47d(2), člena 47e, člena 47f(2), člena 47i(1), (2) in (4) ter člena 47j(1), (2) in (4), in tehničnih sredstev za pošiljanje teh informacij;
 - (c) tehničnih podrobnosti za pošiljanje informacij iz člena 47g med državami članicami;
 - (d) tehničnih podrobnosti o preverjanju informacij iz člena 47h s strani države članice uvoza;
 - (e) zbirnih statističnih in diagnostičnih podatkov, ki jih pridobi Komisija, kot je navedeno v členu 47k, in tehničnih sredstev za pridobivanje teh informacij.“;
- (8) točka 1 Priloge I se nadomesti z naslednjim:
- „1. prodaja na daljavo (člen 33 Direktive 2006/112/ES);“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. decembra 2017

Za Svet
Predsednik
T. TÕNISTE

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA (EU) 2017/2455

z dne 5. decembra 2017

o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES ⁽³⁾ določa posebne ureditve za obračunavanje davka na dodano vrednost (DDV) za davčne zavezanke, ki nimajo sedeža in ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci.
- (2) Direktiva Sveta 2009/132/ES ⁽⁴⁾ določa oprostitev DDV za uvoz majhnih pošilk zanemarljive vrednosti.
- (3) V oceni navedenih posebnih ureditev, kakor so bile uvedene 1. januarja 2015, so opredeljena številna področja, ki jih je mogoče izboljšati. Prvič, zmanjšati bi bilo treba breme mikropodjetij s sedežem v državi članici, ki občasno opravljajo take storitve v drugih državah članicah, v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti glede DDV v državah članicah, ki niso država članica, v kateri imajo ta podjetja sedež. Zato bi bilo treba na ravni Skupnosti uvesti prag, do katerega je opravljanje teh storitev še vedno predmet DDV v državi članici, v kateri imajo ta podjetja sedež. Drugič, obveznost izpolnjevanja zahtev glede izdajanja računov, ki veljajo v vseh državah članicah, v katerih se opravljajo storitve, predstavlja veliko breme. Da bi bilo breme za podjetja čim manjše, bi se zato morala uporabljati tista pravila glede izdajanja računov, ki veljajo v državi članici identifikacije ponudnika, ki uporablja posebne ureditve. Tretjič, davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti, ampak so registrirani za DDV v državi članici, na primer ker v navedeni državi članici opravljajo občasne transakcije, ki so predmet DDV, ne morejo uporabljati niti posebne ureditve za davčne zavezanke, ki nimajo sedeža v Skupnosti, niti posebne ureditve za davčne zavezanke s sedežem v Skupnosti. Takšnim davčnim zavezancem bi bilo treba dovoliti uporabo posebne ureditve za davčne zavezanke, ki nimajo sedeža v Skupnosti.
- (4) Poleg tega je ocena posebnih ureditev za obdavčitev telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev, uvedenih 1. januarja 2015, pokazala, da zahteva po predložitvi obračuna DDV

⁽¹⁾ Mnenje z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 345, 13.10.2017, str. 79.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2009/132/ES z dne 19. oktobra 2009 o določitvi področja uporabe 143(b) in (c) Direktive 2006/112/ES glede oprostitve davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga (UL L 292, 10.11.2009, str. 5).

v 20 dneh po poteku davčnega obdobja, na katero se obračun nanaša, pomeni prekratek rok, zlasti za storitve prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, kadar se za storitve, ki se opravljajo prek tega omrežja, vmesnika ali portala, domneva, da jih opravlja operater omrežja ali upravljavec vmesnika ali portala, ki mora zbrati informacije za dopolnitev obračuna DDV od vsakega posameznega ponudnika storitev. Iz ocene je tudi razvidno, da je zahteva glede popravkov v obračunu DDV za zadevno davčno obdobje zelo obremenjujoča za davčne zavezance, saj se lahko zgodi, da morajo vsako četrletje ponovno predložiti več obračunov DDV. Zato bi bilo treba rok za predložitev obračuna DDV podaljšati z 20 dni do konca meseca po poteku davčnega obdobja, davčnim zavezancem pa bi bilo treba omogočiti, da popravijo prejšnje obračune DDV v naslednjem obračunu in ne v obračunih davčnih obdobjih, na katera se popravki nanašajo.

- (5) Da se davčnim zavezancem, ki opravljajo storitve, ki niso telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ne bi bilo treba identificirati za namene DDV v vsaki državi članici, v kateri so te storitve predmet DDV, bi države članice morale davčnim zavezancem, ki opravljajo take storitve, dovoliti uporabo sistema IT za registracijo ter prijavo in plačilo DDV, kar bi jim omogočilo, da DDV za te storitve prijavijo in plačajo v eni državi članici.
- (6) Vzpostavitev notranjega trga, globalizacija in tehnološke spremembe so povzročili bliskovito rast e-trgovanja in zato tudi prodaje blaga na daljavo, tako dobav iz ene države članice v drugo kot s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav v Skupnost. Tem spremembam bi bilo treba prilagoditi ustrezne določbe direktiv 2006/112/ES in 2009/132/ES, pri čemer bi bilo treba upoštevati načelo obdavčitve v namembnem kraju in potrebo po zaščiti davčnih prihodkov držav članic, da bi vzpostavili enake konkurenčne pogoje za zadevna podjetja ter kar se da zmanjšali bremena zanje. Posebno ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje, bi bilo zato treba razširiti na prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, podobno posebno ureditev pa bi bilo treba uvesti tudi za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga. Da bi se jasno določilo področje uporabe ukrepov, ki se uporabljajo za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti ter prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, bi bilo treba navedene pojme opredeliti.
- (7) Prodaja blaga na daljavo, ki se opravlja iz ene države članice v drugo ter s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav v Skupnost, je v veliki meri omogočena z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, pri čemer se pogosto izvede postopek skladiščenja. Čeprav lahko države članice določijo, da je v takih primerih za plačilo DDV solidarno odgovorna druga oseba in ne oseba, ki je dolžna plačati DDV, se je to izkazalo kot nezadostno za zagotovitev uspešnega in učinkovitega pobiranja DDV. Za uresničitev tega cilja in zmanjšanje upravnega bremena za prodajalce, davčne organe in potrošnike je zato treba davčne zavezance, ki omogočajo prodajo blaga na daljavo z uporabo tovrstnega elektronskega vmesnika, vključiti v pobiranje DDV na to prodajo, pri čemer je treba določiti, da gre za osebe, za katere se šteje, da so opravile to prodajo. Za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v Skupnost bi to moralo biti omejeno na prodajo blaga, ki se odpošlje ali prevaža v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 EUR, pri večjih vrednostih pa bi bilo treba za carinske namene ob uvozu zahtevati popolno carinsko deklaracijo.
- (8) Za dobave s strani davčnih zavezancev, ki so bile omogočene z elektronskim vmesnikom, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, je treba voditi evidenco za obdobje najmanj desetih let kot pomoč državam članicam pri ugotavljanju, ali je bil za te dobave DDV pravilno obračunan. Obdobje desetih let je skladno z veljavnimi določbami o vodenju evidenc. Evidence, ki vsebujejo osebne podatke, bi morale biti skladne z zakonodajo Unije o varstvu podatkov.
- (9) Da bi se zmanjšalo breme za podjetja, ki uporabljajo posebno ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, bi bilo treba odpraviti obveznost izdaje računa za takšno prodajo. Da se takšnim podjetjem zagotovi pravna varnost, bi moralo biti v opredelitvi take dobave blaga jasno navedeno, da se uporablja tudi takrat, ko se blago prevaža ali odpošlje za račun dobavitelja, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri prevozu ali odpošiljanju blaga.

- (10) Področje uporabe posebne ureditve za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga bi moralo biti omejeno na prodajo blaga z realno vrednostjo največ 150 EUR, ki je odposlano neposredno s tretjega ozemlja ali iz tretje države pridobitelju v Skupnosti, pri večjih vrednostih pa bi bilo treba za carinske namene ob uvozu zahtevati popolno carinsko deklaracijo. Iz njenega področja uporabe bi bilo treba izključiti trošarinske izdelke, saj je trošarina del davčne osnove za DDV pri uvozu. Da se prepreči dvojna obdavčitev, bi bilo treba ob uvozu blaga, prijavljenega v okviru te posebne ureditve, uvesti oprostitev plačila davka na dodano vrednost.
- (11) Da se preprečita izkrivljanje konkurence med dobavitelji znotraj in zunaj Skupnosti ter izguba davčnih prihodkov, je treba poleg tega odpraviti oprostitev za uvoz blaga v majhnih pošiljkah zanemarljive vrednosti iz Direktive 2009/132/ES.
- (12) Davčnemu zavezancu, ki uporablja posebno ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, bi bilo treba omogočiti, da imenuje posrednika s sedežem v Skupnosti za osebo, ki je dolžna plačati DDV in izpolnjevati obveznosti v okviru te posebne ureditve v njegovem imenu in za njegov račun.
- (13) Zaradi zaščite davčnih prihodkov držav članic bi morale biti za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti in uporablja to posebno ureditev, obvezno, da imenuje posrednika. Vendar se ta obveznost ne bi smela uporabljati, če ima sedež v državi, s katero je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči.
- (14) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te direktive v zvezi z vzpostavitvijo seznama tretjih držav, s katerimi je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU ⁽¹⁾ in Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 ⁽²⁾, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Ker je priprava seznama tretjih držav neposredno povezana z upravnim sodelovanjem na področju davka na dodano vrednost, je primerno, da Komisiji pomaga Stalni odbor za upravno sodelovanje, ustanovljen v skladu s členom 58 Uredbe (EU) št. 904/2010.
- (15) Zaradi silovite rasti e-trgovanja in posledičnega povečanja števila majhnih pošilk z realno vrednostjo največ 150 EUR, ki se uvažajo v Skupnost, bi morale države članice sistematično dovoliti uporabo posebnih ureditev za prijavo in plačilo uvoznega DDV. Te ureditve se lahko uporabijo, kadar se ne uporablja posebna ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga. Če država članica uvoza ne določi sistematične uporabe znižanih stopenj DDV v okviru te posebne ureditve, bi moral imeti končni pridobitelj možnost, da se odloči za standardni uvozni postopek, da bi izkoristil morebitno nižjo stopnjo DDV.
- (16) Pri datumu začetka uporabe določb te direktive se po potrebi upošteva čas, ki je potreben za uvedbo ukrepov, nujnih za izvajanje te direktive, in za države članice, da prilagodijo svoj sistem IT za registracijo ter prijavo in plačilo DDV.
- (17) Ker cilja te direktive, tj. poenostavitve obveznosti glede DDV, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (18) Države članice so se v skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitvenih dokumentih ⁽⁴⁾ zavezale, da bodo v utemeljenih primerih obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takih dokumentov v primeru te direktive upravičena.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁴⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(19) Direktivi 2006/112/ES in 2009/132/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/112/ES z učinkom od 1. januarja 2019

Z učinkom od 1. januarja 2019 se Direktiva 2006/112/ES spremeni:

(1) člen 58 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 58

1. Kraj opravljanja naslednjih storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, je kraj, v katerem ima ta oseba sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivališče:

- (a) telekomunikacijske storitve;
- (b) storitve radijskega in televizijskega oddajanja;
- (c) elektronsko opravljene storitve, zlasti tiste iz Priloge II.

Kadar izvajalec storitve in prejemnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je opravljena storitev elektronsko opravljena storitev.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) izvajalec ima sedež ali, če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče samo v eni državi članici in
- (b) storitve se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež ali stalno ali običajno prebivališče v kateri koli državi članici, ki ni država članica iz točke (a), in
- (c) skupna vrednost opravljenih storitev iz točke (b) brez DDV v tekočem koledarskem letu ne presega 10 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti in tega praga ni presegala niti v predhodnem koledarskem letu.

3. Kadar je v koledarskem letu prag iz točke (c) odstavka 2 presežen, se od takrat naprej uporablja odstavek 1.

4. Država članica, na ozemlju katere imajo izvajalci iz odstavka 2 sedež ali, če sedeža nimajo, stalno ali običajno prebivališče, tem izvajalcem podeli pravico, da izberejo, da se kraj opravljanja storitev določi v skladu z odstavkom 1, ta izbira pa v vsakem primeru velja dve koledarski leti.

5. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za spremljanje, ali davčni zavezanec izpolnjuje pogoje iz odstavkov 2, 3 in 4.

6. Ustrezna vrednost zneska iz točke (c) odstavka 2 v nacionalni valuti se izračuna z uporabo menjalnega tečaja, ki ga objavi Evropska centralna banka na dan sprejetja Direktive Sveta (EU) 2017/2455 (*).

(*) Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).“;

(2) člen 219a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 219a

1. Za izdajanje računov veljajo pravila, ki se uporabljajo v državi članici, za katero se v skladu z določbami naslova V šteje, da je bilo v njej dobavljeno blago ali so bile v njej opravljene storitve.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 za izdajanje računov veljajo naslednja pravila:

(a) pravila, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri ima dobavitelj ali izvajalec sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere je dobavljeno blago ali opravljena storitev, ali če takega sedeža ali stalne poslovne enote nima, v državi članici, v kateri ima stalno ali običajno prebivališče, kadar:

(i) dobavitelj ali izvajalec nima sedeža v državi članici, za katero se v skladu z določbami naslova V šteje, da je bilo v njej dobavljeno blago ali so bile v njej opravljene storitve, ali če njegov sedež v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi blaga ali opravljanju storitev v smislu točke (b) člena 192a in je oseba, ki je dolžna plačati DDV, oseba, ki ji je bilo dobavljeno blago ali so bile zanjo opravljene storitve, razen če prejemnik izda račun (samofakturiranje);

(ii) se šteje, da blago ni bilo dobavljeno ali da storitve niso bile opravljene v Skupnosti v skladu z določbami naslova V;

(b) pravila, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri je identificiran dobavitelj ali izvajalec, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII.

3. Odstavka 1 in 2 tega člena se uporabljata brez poseganja v člene 244 do 248.“;

(3) v členu 358a se točka 1 nadomesti z naslednjim:

„1. ‚davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti‘, pomeni davčnega zavezanca, ki na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote.“;

(4) v členu 361(1) se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) izjavo, da na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote.“

Člen 2

Spremembe Direktive 2006/112/ES z učinkom od 1. januarja 2021

Z učinkom od 1. januarja 2021 se Direktiva 2006/112/ES spremeni:

(1) v členu 14 se doda naslednji odstavek:

„4. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

(1) ‚prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti‘ pomeni dobavo blaga, pri kateri dobavitelj ali druga oseba za njegov račun to blago odpošlje ali prevaža iz države članice, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz tega blaga pridobitelju konča, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri tem prevozu ali odpošiljanju, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katere pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV v skladu s členom 3(1), ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;

(b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega;

(2) ‚prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga‘ pomeni dobavo blaga, pri kateri dobavitelj ali druga oseba za njegov račun to blago odpošlje ali prevaža s tretjega ozemlja ali iz tretje države pridobitelju v državi članici, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri prevozu ali odpošiljanju tega blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katere pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV v skladu s členom 3(1), ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;

(b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.“;

(2) doda se naslednji člen:

„Člen 14a

1. Kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 EUR, se šteje, da je to blago prejel in dobavil zadevni davčni zavezanec sam.

2. Kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča dobavo blaga znotraj Skupnosti, ki jo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, za osebo, ki ni davčni zavezanec, se šteje, da je to blago prejel in dobavil sam davčni zavezanec, ki omogoča dobavo.“;

(3) člen 33 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 33

Z odstopanjem od člena 32:

(a) za kraj dobave pri prodaji blaga na daljavo znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča;

(b) za kraj dobave pri prodaji na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v državo članico, ki ni država članica, v kateri se konča odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju, se šteje kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča;

(c) za kraj dobave pri prodaji na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v državo članico, kjer se konča odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju, se šteje, da je v tej državi članici, če je treba DDV na to blago prijaviti v skladu s posebno ureditvijo iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII.“;

(4) člen 34 se črta;

(5) člen 35 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 35

Člen 33 se ne uporablja za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, opredeljenih v točkah 1 do 4 člena 311(1), ter za dobavo rabljenih prevoznih sredstev, opredeljenih v členu 327(3), ki so predmet DDV v skladu z zadevnimi posebnimi ureditvami.“;

(6) v členu 58 se črtajo odstavki 2 do 6;

(7) v naslovu V se vstavi naslednje poglavje:

„POGLAVJE 3a

Prag za davčne zavezance, ki dobavljajo blago v skladu s točko (a) člena 33 in opravljajo storitve v skladu s členom 58

Člen 59c

1. Točka (a) člena 33 in člen 58 se ne uporabljata, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) dobavitelj ali izvajalec ima sedež ali, če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče samo v eni državi članici;

(b) storitve se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež ali stalno ali običajno prebivališče v kateri koli državi članici, ki ni država članica iz točke (a), ali blago je odposlano ali prepeljano v državo članico, ki ni država članica iz točke (a), in

(c) skupna vrednost opravljenih storitev ali dobavljenega blaga iz točke (b) brez DDV v tekočem koledarskem letu ne presega 10 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti in tega praga ni presegala niti v predhodnem koledarskem letu.

2. Če je v koledarskem letu prag iz točke (c) odstavka 1 presežen, se od takrat naprej uporabljata točka (a) člena 33 in člen 58.

3. Država članica, na ozemlju katere se nahaja blago v trenutku, ko se začne njegovo odpošiljanje ali prevoz, ali v kateri imajo davčni zavezanci, ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja ter elektronsko opravljene storitve, sedež, podeli davčnim zavezancem, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, pravico, da izberejo, da se kraj dobave ali opravljanja storitev določi v skladu s točko (a) člena 33 in členom 58, ta izbira pa v vsakem primeru velja dve koledarski leti.

4. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za spremljanje, ali davčni zavezanec izpolnjuje pogoje iz odstavkov 1, 2 in 3.

5. Ustrezna vrednost zneska iz točke (c) odstavka 1 v nacionalni valuti se izračuna z uporabo menjalnega tečaja, ki ga objavi Evropska centralna banka na dan sprejetja Direktive (EU) 2017/2455“;

(8) doda se naslednji člen:

„Člen 66a

Z odstopanjem od členov 63, 64 in 65 v zvezi z dobavami blaga, za katere DDV plača oseba, ki omogoča dobavo v skladu s členom 14a, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastaneta v trenutku, ko je bilo plačilo sprejeto.“;

(9) v členu 143(1) se vstavi naslednja točka:

„(ca) uvoz blaga, za katero se DDV prijavi v skladu s posebno ureditvijo iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII in za katero je bila pristojnemu carinskemu uradu v državi članici uvoza najpozneje ob vložitvi uvozne deklaracije predložena individualna identifikacijska številka DDV za uporabo posebne ureditve dobavitelja ali posrednika, ki deluje za njegov račun, dodeljena v skladu s členom 369q“;

(10) v členu 220(1) se točka 2 nadomesti z naslednjim:

„(2) za dobavo blaga iz člena 33, razen če davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII“;

(11) doda se naslednji člen:

„Člen 242a

1. Kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča dobavo blaga ali opravljanje storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, znotraj Skupnosti v skladu z določbami naslova V, je davčni zavezanec, ki omogoča dobavo blaga ali opravljanje storitev, dolžan voditi evidenco o teh dobavah ali opravljanju. Te evidence morajo biti dovolj podrobne, da lahko davčni organi držav članic, v katerih je ta dobava blaga ali opravljanje storitev obdavčljiva, ugotovijo, ali je bil DDV pravilno obračunan.

2. Evidence iz odstavka 1 morajo biti zadevnim državam članicam na njihovo zahtevo na voljo v elektronski obliki.

Te evidence se morajo hraniti deset let po poteku leta, v katerem je bila opravljena transakcija.“;

(12) naslov poglavja 6 naslova XII se nadomesti z naslednjim:

„Posebne ureditve za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ali prodajajo blago na daljavo“;

(13) v členu 358 se črtajo točke 1, 2 in 3;

(14) naslov oddelka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Posebna ureditev za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti“;

(15) v členu 358a se doda naslednja točka:

„3. ‚država članica potrošnje‘ pomeni državo članico, za katero se šteje, da je bila v njej opravljena storitev v skladu s poglavjem 3 naslova V.“;

(16) člen 359 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 359

Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve vsakemu davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Skupnosti in opravlja storitve za osebo, ki ni davčni zavezanec in ima sedež ali stalno ali običajno prebivališče v državi članici. Ta uredeitev se uporablja za vse tako opravljene storitve v Skupnosti.“;

(17) člen 362 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 362

Država članica identifikacije dodeli davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Skupnosti, individualno identifikacijsko številko DDV za uporabo te posebne ureditve in ga o tej številki uradno obvesti z elektronskimi sredstvi. Na podlagi informacij, uporabljenih za to identifikacijo, lahko države članice potrošnje vodijo lastne identifikacijske sisteme.“;

(18) v členu 363 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) davčni zavezanec jo uradno obvesti, da ne opravlja več storitev, zajetih v tej posebni ureditvi.“;

(19) člena 364 in 365 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 364

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti in uporablja to posebno ureditev, z elektronskimi sredstvi predloži državi članici identifikacije obračun DDV za vsako koledarsko četrtletje ne glede na to, ali so bile storitve, zajete v tej posebni ureditvi, opravljene ali ne. Obračun DDV se predloži do konca meseca po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

Člen 365

V obračunu DDV se navedejo individualna identifikacijska številka DDV za uporabo te posebne ureditve in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost plačila DDV, skupna vrednost opravljenih storitev, zajetih v tej posebni ureditvi, v davčnem obdobju brez DDV ter skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih stopnjah. V obračunu se morajo navesti tudi uporabljene stopnje DDV in skupni znesek dolgovanega DDV.

Kadar so po predložitvi obračuna DDV potrebne kakršne koli spremembe tega obračuna, se te spremembe vključijo v enega od naslednjih obračunov v treh letih od datuma, na katerega je bilo treba predložiti prvotni obračun v skladu s členom 364. V takem naslednjem obračunu se opredelijo ustrezna država članica potrošnje, davčno obdobje in znesek DDV, za katerega se zahtevajo kakršne koli spremembe.“;

(20) člen 368 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 368

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti in uporablja to posebno ureditev, ne sme odbiti DDV v skladu s členom 168 te direktive. Ne glede na točko 1 člena 1 Direktive 86/560/EGS se temu davčnemu zavezancu odobri vračilo DDV v skladu z navedeno direktivo. Člen 2(2) in (3) ter člen 4(2) Direktive 86/560/EGS se ne uporabljata za vračila v zvezi s storitvami, zajetimi v tej posebni ureditvi.

Če mora biti davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v državi članici registriran za dejavnosti, ki niso zajete v tej posebni ureditvi, v obračunu DDV, ki ga predloži v skladu s členom 250 te direktive, odbije zneske DDV, ki se v tej državi članici plačajo v zvezi z njegovimi obdavčljivimi dejavnostmi, zajetimi v tej posebni ureditvi.“;

(21) naslov oddelka 3 poglavja 6 naslova XII se nadomesti z naslednjim:

„Posebna ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje“;

(22) v členu 369a se doda naslednja točka:

„(3) ‚država članica potrošnje‘ pomeni državo članico, za katero se v skladu s poglavjem 3 naslova V šteje, da so bile v njej opravljene storitve, ali, v primeru prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti, državo članico, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča.“;

(23) člena 369b in 369c se nadomestita z naslednjim:

„Člen 369b

Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve davčnemu zavezancu, ki prodaja blago na daljavo znotraj Skupnosti, in davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici potrošnje in opravlja storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci. Ta posebna ureditev se uporablja za vse tako blago, dobavljeno v Skupnosti, oziroma vse take storitve, opravljene v Skupnosti.

Člen 369c

Davčni zavezanec državi članici identifikacije prijavi začetek in prenehanje svojih obdavčljivih dejavnosti, zajetih v tej posebni ureditvi, ali z njimi povezane spremembe, zaradi katerih ni več upravičen do te posebne ureditve. Takšna prijava se predloži v elektronski obliki.“;

(24) člen 369e se spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Država članica identifikacije davčnega zavezanca izključi iz posebne ureditve v naslednjih primerih:“;

(b) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) davčni zavezanec jo obvesti, da na daljavo znotraj Skupnosti ne prodaja več blaga in ne opravlja več storitev, zajetih v tej posebni ureditvi;“;

(25) člena 369f in 369g se nadomestita z naslednjim:

„Člen 369f

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, z elektronskimi sredstvi predloži državi članici identifikacije obračun DDV za vsako koledarsko četrletje ne glede na to, ali je bilo blago znotraj Skupnosti prodano na daljavo ali ne oziroma ali so bile storitve, zajete v tej posebni ureditvi, opravljene ali ne. Obračun DDV se predloži do konca meseca po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

Člen 369g

1. V obračunu DDV se navedejo identifikacijska številka DDV iz člena 369d in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost plačila DDV, skupna vrednost prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti in opravljenih storitev, zajetih v tej posebni ureditvi, v davčnem obdobju brez DDV ter skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih stopnjah. V obračunu se morajo navesti tudi uporabljene stopnje DDV in skupni znesek dolgovanega DDV. Obračun DDV vključuje tudi spremembe v zvezi s preteklimi davčnimi obdobji, kot je določeno v odstavku 4 tega člena.

2. Kadar se pri prodaji blaga na daljavo znotraj Skupnosti, zajetega v tej posebni ureditvi, blago odpošlje ali prevaža iz držav članic, ki niso država članica identifikacije, obračun DDV vključuje tudi skupno vrednost take prodaje za vsako državo članico, iz katere se blago odpošlje ali prevaža, ter individualno identifikacijsko številko DDV ali davčno sklicno številko, ki jo dodeli vsaka taka država članica. Obračun DDV vključuje te informacije, razčlenjene po državah članicah potrošnje, za vsako državo članico, ki ni država članica identifikacije.

3. Kadar ima davčni zavezanec, ki opravlja storitve, zajete v tej posebni ureditvi, poleg poslovne enote v državi članici identifikacije še eno ali več drugih stalnih poslovnih enot, iz katerih opravlja storitve, obračun DDV vključuje tudi skupno vrednost tako opravljenih storitev, in sicer za vsako državo članico, v kateri ima poslovno enoto, ter individualno identifikacijsko številko DDV ali davčno sklicno številko te poslovne enote, razčlenjeno po državah članicah potrošnje.

4. Kadar so po predložitvi obračuna DDV potrebne kakršne koli spremembe tega obračuna, se te spremembe vključijo v enega od naslednjih obračunov v treh letih od datuma, na katerega je bilo treba predložiti prvotni obračun v skladu s členom 369f. V takem naslednjem obračunu se opredelijo ustrezna država članica potrošnje, davčno obdobje in znesek DDV, za katerega se zahtevajo kakršne koli spremembe.“;

(26) v drugem pododstavku člena 369h(1) se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Če so bile dobave blaga ali opravljene storitve zaračunane v drugih valutah, davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v obračunu DDV uporabi menjalni tečaj zadnjega dne davčnega obdobja.“;

(27) v členu 369i se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, plača DDV z navedbo ustreznega obračuna DDV najpozneje ob preteku roka za predložitev obračuna.“;

(28) člen 369j se nadomesti z naslednjim:

„Člen 369j

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v zvezi s svojimi obdavčljivimi dejavnosti, zajetimi v tej posebni ureditvi ne sme odbiti DDV, ki nastane v državi članici potrošnje, v skladu s členom 168 te direktive. Ne glede na člen 2(1), člen 3 in točko (e) člena 8(1) Direktive 2008/9/ES se temu davčnemu zavezancu odobri vračilo DDV v skladu z navedeno direktivo.

Če mora biti davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v državi članici registriran za dejavnosti, ki niso zajete v tej posebni ureditvi, v obračunu DDV, ki ga predloži v skladu s členom 250 te direktive, odbije zneske DDV, ki se v tej državi članici plačajo v zvezi z njegovimi obdavčljivimi dejavnostmi, zajetimi v tej posebni ureditvi.“;

(29) v členu 369k se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, vodi evidence o transakcijah, zajetih v tej posebni ureditvi. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organi države članice potrošnje ugotovijo, ali je obračun DDV pravilen.“;

(30) v poglavju 6 naslova XII se doda naslednji oddelek:

„ODDELEK 4

Posebna ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga

Člen 369l

Za namene tega oddelka prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga zajema samo blago, razen trošarinskih izdelkov, v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 EUR.

Za namene tega oddelka in brez poseganja v druge določbe Skupnosti se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti‘ pomeni davčnega zavezanca, ki na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote;
- (2) ‚posrednik‘ pomeni osebo, ki ima sedež v Skupnosti in ki jo davčni zavezanec, ki prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago, imenuje za osebo, ki je dolžna plačati DDV in izpolnjevati obveznosti v okviru te posebne ureditve v imenu in za račun davčnega zavezanca;
- (3) ‚država članica identifikacije‘ pomeni naslednje:
 - (a) kadar davčni zavezanec nima sedeža v Skupnosti, državo članico, v kateri se ta davčni zavezanec odloči registrirati;
 - (b) kadar davčni zavezanec nima sedeža svoje dejavnosti v Skupnosti, vendar ima v njej eno ali več stalnih poslovnih enot, državo članico s stalno poslovno enoto, v kateri davčni zavezanec prijavi uporabo te posebne ureditve;
 - (c) kadar ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti v državi članici, to državo članico;

- (d) kadar ima posrednik sedež svoje dejavnosti v državi članici, to državo članico;
- (e) kadar posrednik nima sedeža svoje dejavnosti v Skupnosti, vendar ima v njej eno ali več stalnih poslovnih enot, državo članico s stalno poslovno enoto, v kateri posrednik prijavi uporabo te posebne ureditve.

Za namene točk (b) in (e) davčnega zavezanca ali posrednika, ki ima več kot eno stalno poslovno enoto v Skupnosti, zavezuje odločitev, da bo prijavil državo članico sedeža v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih;

(4) ‚država članica potrošnje‘ pomeni državo članico, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča.

Člen 369m

1. Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve naslednjim davčnim zavezancem, ki prodajajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago:

- (a) vsakemu davčnemu zavezancu, ki ima sedež v Skupnosti in prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago;
- (b) vsakemu davčnemu zavezancu s sedežem v Skupnosti ali brez njega, ki prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago in ga zastopa posrednik, ki ima sedež v Skupnosti;
- (c) vsakemu davčnemu zavezancu, ki ima sedež v tretji državi, s katero je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU (*) in Uredbe (EU) št. 904/2010, in ki prodaja blago na daljavo iz te tretje države.

Ti davčni zavezanci uporabljajo to posebno ureditev za vse svoje prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga.

2. Za namene točke (b) odstavka 1 noben davčni zavezanec ne more imenovati več kot enega posrednika hkrati.

3. Komisija sprejme izvedbeni akt o vzpostavitvi seznama tretjih držav iz točke (c) odstavka 1 tega člena. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 5 Uredbe (EU) št. 182/2011, odbor za ta namen pa je odbor, ustanovljen v skladu s členom 58 Uredbe (EU) št. 904/2010.

Člen 369n

V zvezi s prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, za katero se DDV prijavi v skladu s to posebno ureditvijo, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastaneta v trenutku dobave. Za blago se šteje, da je bilo dobavljeno, ko je bilo sprejeto plačilo.

Člen 369o

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali posrednik, ki deluje za njegov račun, državi članici identifikacije prijavi začetek ali prenehanje svoje dejavnosti v okviru te posebne ureditve ali njene spremembe, zaradi katerih ni več upravičen do te posebne ureditve. Takšna prijava se predloži v elektronski obliki.

Člen 369p

1. Davčni zavezanec, ki ne uporablja posrednika, pred začetkom uporabe te posebne ureditve državi članici identifikacije posreduje naslednje podatke:

- (a) ime;
- (b) poštni naslov;
- (c) elektronski naslov in spletna mesta;
- (d) identifikacijsko številko DDV ali nacionalno davčno številko.

2. Posrednik pred začetkom uporabe te posebne ureditve za račun davčnega zavezanca državi članici identifikacije posreduje naslednje podatke:

- (a) ime;
- (b) poštni naslov;
- (c) elektronski naslov;
- (d) identifikacijsko številko DDV.

3. Posrednik državi članici identifikacije za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa, preden slednji začne uporabljati to posebno ureditev, posreduje naslednje podatke:

- (a) ime;
- (b) poštni naslov;
- (c) elektronski naslov in spletna mesta;
- (d) identifikacijsko številko DDV ali nacionalno davčno številko;
- (e) njegovo individualno identifikacijsko številko, dodeljeno v skladu s členom 369q(3).

4. Vsak davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali, če je ustrezno, njegov posrednik uradno obvesti državo članico identifikacije o vsaki spremembi posredovanih podatkov.

Člen 369q

1. Država članica identifikacije dodeli davčnemu zavezancu, ki uporablja to posebno ureditev, individualno identifikacijsko številko DDV za uporabo te posebne ureditve in ga o tej številki uradno obvesti z elektronskimi sredstvi.

2. Država članica identifikacije dodeli posredniku individualno identifikacijsko številko in ga o tej številki uradno obvesti z elektronskimi sredstvi.

3. Država članica identifikacije dodeli posredniku individualno identifikacijsko številko DDV za uporabo te posebne ureditve v zvezi z vsakim davčnim zavezancem, za katerega je imenovan.

4. Identifikacijska številka DDV, dodeljena v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se uporablja samo za namene te posebne ureditve.

Člen 369r

1. Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki ne uporablja posrednika, črta iz identifikacijskega registra v naslednjih primerih:

- (a) če jo davčni zavezanec uradno obvesti, da ne prodaja več na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga;
- (b) če se lahko kako drugače sklepa, da so njegove obdavčljive dejavnosti prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga prenehale;
- (c) če davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev, potrebnih za uporabo te posebne ureditve;
- (d) če davčni zavezanec neprenehoma krši pravila te posebne ureditve.

2. Država članica identifikacije posrednika črta iz identifikacijskega registra v naslednjih primerih:

- (a) če dve zaporedni koledarski četrtletji ne deluje kot posrednik za račun katerega od davčnih zavezancev, ki uporabljajo to posebno ureditev;
- (b) če ne izpolnjuje več drugih potrebnih pogojev za delovanje kot posrednik;
- (c) če neprenehoma krši pravila te posebne ureditve.

3. Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki ga zastopa posrednik, črta iz identifikacijskega registra v naslednjih primerih:

- (a) če posrednik uradno obvesti državo članico, da zadevni davčni zavezanec ne prodaja več na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga;
- (b) če se lahko kako drugače sklepa, da so obdavčljive dejavnosti zadevnega davčnega zavezanca prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga prenehale;
- (c) če zadevni davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev, potrebnih za uporabo te posebne ureditve;
- (d) če zadevni davčni zavezanec neprenehoma krši pravila te posebne ureditve;
- (e) če posrednik uradno obvesti državo članico identifikacije, da ne zastopa več zadevnega davčnega zavezanca.

Člen 369s

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali njegov posrednik z elektronskimi sredstvi predloži državi članici identifikacije obračun DDV za vsak mesec ne glede na to, ali je bila prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga opravljena ali ne. Obračun DDV se predloži do konca meseca po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

Kadar je treba predložiti obračun DDV v skladu s prvim odstavkom, države članice za namene DDV ne naložijo kakršnih koli dodatnih obveznosti ali drugih formalnosti v zvezi z uvozom.

Člen 369t

1. V obračunu DDV se navedejo identifikacijska številka DDV iz člena 369q in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost plačila DDV, skupna vrednost prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, za katero je nastala obveznost obračuna DDV, v davčnem obdobju brez DDV ter skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih stopnjah. V obračunu se morajo navesti tudi uporabljene stopnje DDV in skupni znesek dolgovanega DDV.

2. Kadar so po predložitvi obračuna DDV potrebne kakršne koli spremembe tega obračuna, se te spremembe vključijo v enega od naslednjih obračunov v treh letih od datuma, na katerega je bilo treba predložiti prvotni obračun v skladu s členom 369s. V takem naslednjem obračunu se opredelijo ustrezna država članica potrošnje, davčno obdobje in znesek DDV, za katerega se zahtevajo kakršne koli spremembe.

Člen 369u

1. V obračunu DDV so zneski navedeni v eurih.

Države članice, katerih valuta ni euro, lahko predpišejo, da se obračun DDV izpolni v njihovi nacionalni valuti. Če so bile dobave zaračunane v drugih valutah, davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali njegov posrednik v obračunu DDV uporabi menjalni tečaj zadnjega dne davčnega obdobja.

2. Menjava se izvede na podlagi menjalnih tečajev, ki jih Evropska centralna banka objavi za zadevni dan, ali, če na ta dan ni objave, za naslednji dan objave.

Člen 369v

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali njegov posrednik plača DDV z navedbo ustreznega obračuna DDV najpozneje ob izteku roka za predložitev obračuna.

Plačilo se izvede na bančni račun, izražen v eurih, ki ga določi država članica identifikacije. Države članice, ki niso uvedle eura, lahko predpišejo, da se plačilo izvede na bančni račun, izražen v njihovi nacionalni valuti.

Člen 369w

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v zvezi s svojimi obdavčljivimi dejavnosti, zajetimi v tej posebni ureditvi, ne sme odbiti DDV, ki nastane v državah članicah potrošnje, v skladu s členom 168 te direktive. Ne glede na točko 1 člena 1 Direktive 86/560/EGS ter točko 1 člena 2 in člen 3 Direktive 2008/9/ES se temu davčnemu zavezancu odobri vračilo DDV v skladu z navedenima direktivama. Člen 2(2) in (3) ter člen 4(2) Direktive 86/560/EGS se ne uporabljata za vračila v zvezi z blagom, zajetim v tej posebni ureditvi.

Če mora biti davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v državi članici registriran za dejavnosti, ki niso zajete v tej posebni ureditvi, v obračunu DDV, ki ga predloži v skladu s členom 250 te direktive, odbije zneske DDV, ki se v tej državi članici plačajo v zvezi z njegovimi obdavčljivimi dejavnostmi, zajetimi v tej posebni ureditvi.

Člen 369x

1. Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, vodi evidence o transakcijah, zajetih v tej posebni ureditvi. Posrednik vodi evidence za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organi države članice potrošnje ugotovijo, ali je obračun DDV pravilen.

2. Evidence iz odstavka 1 morajo biti državi članici potrošnje in državi članici identifikacije na njuno zahtevo na voljo v elektronski obliki.

Evidence se morajo hraniti deset let po poteku leta, v katerem je bila opravljena transakcija.

(*) Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1).“;

(31) v naslovu XII se dodata naslednji poglavji:

„POGLAVJE 7

Posebna ureditev za prijavo in plačilo uvoznega DDV*Člen 369y*

Kadar se za uvoz blaga, razen trošarinskih izdelkov, v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 EUR ne uporablja posebna ureditev iz oddelka 4 poglavja 6, država članica uvoza osebi, ki carinskim organom predloži blago za račun osebe, ki ji je blago namenjeno, na ozemlju Skupnosti dovoli uporabo posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV v zvezi z blagom, za katero se odpošiljanje ali prevoz konča v tej državi članici.

Člen 369z

1. Za namene te posebne ureditve velja naslednje:

(a) oseba, ki ji je blago namenjeno, je dolžna plačati DDV;

(b) oseba, ki predloži blago carinskim organom na ozemlju Skupnosti, pobere DDV od osebe, ki ji je blago namenjeno, in plača tak DDV.

2. Države članice zagotovijo, da oseba, ki predloži blago carini na ozemlju Skupnosti, sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da oseba, ki ji je blago namenjeno, plača ustrezen davek.

Člen 369za

Z odstopanjem od člena 94(2) lahko države članice določijo, da se pri uporabi te posebne ureditve uporablja splošna stopnja DDV, ki velja v državi članici uvoza.

Člen 369zb

1. Države članice dovolijo, da se o DDV, pobranem v okviru te posebne ureditve, elektronsko poroča v mesečni izjavi. Izjava vsebuje celoten DDV, pobran v zadevnem koledarskem mesecu.

2. Države članice zahtevajo, da se DDV iz odstavka 1 plača do konca meseca, ki sledi uvozu.
3. Osebe, ki uporabljajo to posebno ureditev, vodijo evidence o transakcijah, zajetih v tej posebni ureditvi, za obdobje, ki ga določi država članica uvoza. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni ali carinski organi države članice uvoza ugotovijo, ali je prijavljeni DDV pravilen, in morajo biti državi članici uvoza na njeno zahtevo na voljo v elektronski obliki.

POGLAVJE 8

Protivrednosti

Člen 369zc

1. Protivrednost eura v nacionalni valuti, ki se upošteva za znesek iz členov 369l in 369y, se določi enkrat letno. Uporabijo se tečajji, ki se pridobijo prvi delovni dan v oktobru, učinkovati pa začnejo 1. januarja naslednje leto.
2. Države članice znesek v nacionalnih valutah, ki ga dobijo, ko pretvorijo znesek v eurih, lahko zaokrožijo.
3. Države članice lahko še naprej uporabljajo znesek, ki velja v času letne prilagoditve, predvidene v odstavku 1, če pretvorba zneska, izraženega v eurih, pred zaokroženjem, ki je predvideno v odstavku 2, predstavlja manj kot 5-odstotno spremembo zneska, izraženega v nacionalni valuti, ali zmanjšanje tega zneska.“

Člen 3

Sprememba Direktive 2009/132/ES

Naslov IV Direktive 2009/132/ES se črta z učinkom od 1. januarja 2021.

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1 te direktive, do 31. decembra 2018. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členoma 2 in 3 te direktive, do 31. decembra 2020. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice predpise, potrebne za uskladitev s členom 1 te direktive, uporabljajo od 1. januarja 2019.

Države članice predpise, potrebne za uskladitev s členoma 2 in 3 te direktive, uporabljajo od 1. januarja 2021.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 6***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 5. decembra 2017

Za Svet
Predsednik
T. TÕNISTE

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

SKLEP SVETA (EU) 2017/2456

z dne 18. decembra 2017

o sklenitvi Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Ljudsko demokratično republiko Alžirijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Ljudske demokratične republike Alžirije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 186 v povezavi s točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sklep (EU) 2017/1324 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ določa sodelovanje Unije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (v nadaljnjem besedilu: program PRIMA), ki ga skupaj izvaja več držav članic.
- (2) Ljudska demokratična republika Alžirija (v nadaljnjem besedilu: Alžirija) je izrazila željo, da se pridruži programu PRIMA kot sodelujoča država, ki je enakopravna z državami članicami in državami, pridruženimi okvirnemu programu za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020, ki sodelujejo v programu PRIMA.
- (3) V skladu s členom 1(2) Sklepa (EU) 2017/1324 Alžirija postane sodelujoča država v programu PRIMA s sklenitvijo mednarodnega sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju z Unijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Alžirije v programu PRIMA.
- (4) V skladu s Sklepom Sveta (EU) 2017/2209 ⁽³⁾ je bil Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Ljudsko demokratično republiko Alžirijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Ljudske demokratične republike Alžirije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), podpisan 26. oktobra 2017 s pridržkom njegove poznejše sklenitve.
- (5) Sporazum bi bilo treba odobriti –

⁽¹⁾ Odobritev z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Sklep (EU) 2017/1324 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o sodelovanju Unije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA), ki ga skupaj izvaja več držav članic (UL L 185, 18.7.2017, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2017/2209 z dne 25. septembra 2017 o podpisu v imenu Unije in začasni uporabi Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Ljudsko demokratično republiko Alžirijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Ljudske demokratične republike Alžirije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) (UL L 316, 1.12.2017, str. 1).

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Ljudsko demokratično republiko Alžirijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Ljudske demokratične republike Alžirije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA), se odobri v imenu Unije ⁽¹⁾.

Člen 2

Predsednik Sveta v imenu Unije pošlje uradno obvestilo iz člena 5(2) Sporazuma ⁽²⁾.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 18. decembra 2017

Za Svet
Predsednica
K. SIMSON

⁽¹⁾ Sporazum je bil objavljen v UL L 316, 1.12.2017, str. 3 skupaj s sklepom o podpisu.

⁽²⁾ Generalni sekretariat Sveta bo v *Uradnem listu Evropske unije* objavil datum začetka veljavnosti Sporazuma.

SKLEP SVETA (EU) 2017/2457**z dne 18. decembra 2017****o sklenitvi Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Arabsko republiko Egipt, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Arabske republike Egipt v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA)**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 186 v povezavi s točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sklep (EU) 2017/1324 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ določa sodelovanje Unije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (v nadaljnjem besedilu: program PRIMA), ki ga skupaj izvaja več držav članic.
- (2) Arabska republika Egipt (v nadaljnjem besedilu: Egipt) je izrazila željo, da se pridruži programu PRIMA kot sodelujoča država, ki je enakopravna z državami članicami in tretjimi državami, pridruženimi okvirnemu programu za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020, ki sodelujejo v programu PRIMA.
- (3) V skladu s členom 1(2) Sklepa (EU) 2017/1324 Egipt postane sodelujoča država v programu PRIMA s sklenitvijo mednarodnega sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju z Unijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Egipta v programu PRIMA.
- (4) V skladu s Sklepom Sveta (EU) 2017/2210 ⁽³⁾ je bil Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Arabsko republiko Egipt, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Arabske republike Egipt v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), podpisan dne 27. oktobra 2017, s pridržkom njegove poznejše sklenitve.
- (5) Sporazum bi bilo treba odobriti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Arabsko republiko Egipt, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Arabske republike Egipt v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA), se odobri v imenu Unije ⁽⁴⁾.

Člen 2

Predsednik Sveta, v imenu Unije, pošlje uradno obvestilo iz člena 4(2) Sporazuma ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Odobritev z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Sklep (EU) 2017/1324 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o sodelovanju Unije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA), ki ga skupaj izvaja več držav članic (UL L 185, 18.7.2017, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2017/2210 z dne 25. septembra 2017 o podpisu v imenu Unije in začasni uporabi Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Arabsko republiko Egipt, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Arabske republike Egipt v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) (UL L 316, 1.12.2017, str. 7).

⁽⁴⁾ Sporazum je bil objavljen v UL L 316, 1.12.2017, str. 9, skupaj s sklepom o podpisu.

⁽⁵⁾ Generalni sekretariat Sveta bo v Uradnem listu Evropske unije objavil datum začetka veljavnosti Sporazuma.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 18. decembra 2017

Za Svet
Predsednica
K. SIMSON

SKLEP SVETA (EU) 2017/2458**z dne 18. decembra 2017****o sklenitvi Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Hašemitske kraljevine Jordanije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA)**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 186 v povezavi s točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sklep (EU) 2017/1324 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ določa sodelovanje Unije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (v nadaljnjem besedilu: program PRIMA), ki ga skupaj izvaja več držav članic.
- (2) Hašemitska kraljevina Jordanija (v nadaljnjem besedilu: Jordanija) je izrazila željo, da se pridruži programu PRIMA kot sodelujoča država, ki je enakopravna z državami članicami in tretjimi državami, pridruženimi okvirnemu programu za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020, ki sodelujejo v programu PRIMA.
- (3) V skladu s členom 1(2) Sklepa (EU) 2017/1324 Jordanija postane sodelujoča država v programu PRIMA s sklenitvijo mednarodnega sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju z Unijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Jordanije v programu PRIMA.
- (4) V skladu s Sklepom Sveta (EU) 2017/2211 ⁽³⁾ je bil Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Hašemitske kraljevine Jordanije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), podpisan 10. novembra 2017 s pridržkom njegove poznejše sklenitve.
- (5) Sporazum bi bilo treba odobriti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Hašemitske kraljevine Jordanije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA), se odobri v imenu Unije.

Besedilo Sporazuma je priloženo temu sklepu.

⁽¹⁾ Odobritev z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Sklep (EU) 2017/1324 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o sodelovanju Unije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA), ki ga skupaj izvaja več držav članic (UL L 185, 18.7.2017, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2017/2211 z dne 25. septembra 2017 o podpisu v imenu Unije Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Hašemitske kraljevine Jordanije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA) (UL L 316, 1.12.2017, str. 13).

Člen 2

Predsednik Sveta v imenu Unije pošlje uradno obvestilo iz člena 4(2) Sporazuma ⁽¹⁾.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 18. decembra 2017

Za Svet
Predsednica
K. SIMSON

⁽¹⁾ Generalni sekretariat Sveta bo v *Uradnem listu Evropske unije* objavil datum začetka veljavnosti Sporazuma.

SPORAZUM**o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Hašemitske kraljevine Jordanije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA)**

EVROPSKA UNIJA (v nadaljnjem besedilu: Unija)

na eni strani

in

HAŠEMITSKA KRALJEVINA JORDANIJA (v nadaljnjem besedilu: Jordanija)

na drugi

(v nadaljnjem besedilu: pogodbenici) STA SE –

OB UPOŠTEVANJU Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Evro-mediteranski sporazum) ter Hašemitsko kraljevino Jordanijo na drugi, ki je začel veljati 1. maja 2002 in ki določa okvir za znanstveno in tehnološko sodelovanje,

OB UPOŠTEVANJU Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Vlado Hašemitske kraljevine Jordanije o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju ⁽²⁾, ki je začel veljati 29. marca 2011 in ki določa uraden okvir za sodelovanje pogodbenic na področju znanstvenega in tehnološkega raziskovanja,

OB UPOŠTEVANJU Sklepa (EU) 2017/1324 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, ki ureja pogoje za sodelovanje držav članic Unije in tretjih držav, pridruženih okvirnemu programu za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 (v nadaljnjem besedilu: program Obzorje 2020), ki so sodelujoče države pobude, zlasti njihovih finančnih obveznostih in udeležbe v strukturah upravljanja pobude,

OB UPOŠTEVANJU, da v skladu s Sklepom (EU) 2017/1324 Jordanija postane sodelujoča država v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (v nadaljnjem besedilu: program PRIMA) s sklenitvijo mednarodnega sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju z Unijo, v katerem so določeni pogoji za sodelovanje Jordanije v programu PRIMA,

OB UPOŠTEVANJU, da je Jordanija izrazila željo, da se pridruži programu PRIMA kot sodelujoča država, ki je enakopravna z državami članicami Unije in tretjimi državami, pridruženimi programu Obzorje 2020, ki sodelujejo v programu PRIMA,

OB UPOŠTEVANJU dejstva, da je za ureditev pravic in obveznosti Jordanije kot sodelujoče države v programu PRIMA potreben mednarodni sporazum med Unijo in Jordanijo –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1**Namen**

Namen tega sporazuma je določiti pogoje za sodelovanje Jordanije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (v nadaljnjem besedilu: program PRIMA).

Člen 2**Pogoji za sodelovanje Jordanije v programu PRIMA**

Pogoji za sodelovanje Jordanije v programu PRIMA so tisti iz Sklepa (EU) 2017/1324. Pogodbenici izpolnjujeta obveznosti iz Sklepa (EU) 2017/1324 in sprejmeta ustrezne ukrepe, zlasti za zagotovitev vse potrebne pomoči za zagotavljanje izvajanja člena 10(2) ter člena 11(3) in (4) navedenega sklepa. Pogodbenici se dogovorita o podrobnih ureditvah za pomoč, saj so takšne ureditve bistvene za njuno sodelovanje na podlagi tega sporazuma.

⁽¹⁾ UL EU L 129, 15.5.2002, str. 3.

⁽²⁾ UL EU L 159, 17.6.2011, str. 108.

⁽³⁾ Sklep (EU) 2017/1324 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o sodelovanju Unije v partnerstvu na področju raziskav in inovacij v Sredozemlju (PRIMA), ki ga skupaj izvaja več držav članic (UL EU L 185, 18.7.2017, str. 1).

Člen 3

Ozemeljska uporaba

Ta sporazum se uporablja na eni strani na ozemljih, na katerih se uporabljata Pogodba o Evropski uniji in Pogodba o delovanju Evropske unije, na drugi strani pa na ozemlju Jordanije.

Člen 4

Začetek veljavnosti in trajanje

1. Pogodbenici sprejmeta ta sporazum v skladu s svojimi postopki.
2. Ta sporazum začne veljati z dnem, ko se obe pogodbenici po diplomatski poti uradno obvestita, da so bili postopki iz prvega odstavka zaključeni.
3. Ta sporazum je veljaven tako dolgo, dokler je veljaven Sklep (EU) 2017/1324, razen če ga katera koli pogodbenica odpove v skladu s členom 5.

Člen 5

Odpoved

1. Katera koli pogodbenica lahko ta sporazum kadar koli odpove s pisnim obvestilom drugi pogodbenici o nameri, da ga odpove.

Odpoved začne veljati šest mesecev po datumu, ko naslovnik prejme pisno obvestilo.

2. Projekti in dejavnosti, ki se izvajajo v času odpovedi tega sporazuma, se v skladu s pogoji, določenimi v tem sporazumu, nadaljujejo do svojega zaključka.
3. Pogodbenici morebitne druge posledice odpovedi uredita soglasno.

Člen 6

Reševanje sporov

Postopek za reševanje sporov iz člena 97 Evro-mediteranskega sporazuma se uporablja za vse spore v zvezi z uporabo ali razlago tega sporazuma.

Ta sporazum je sestavljen v dveh izvodih v angleškem, bolgarskem, češkem, danskem, estonskem, finskem, francoskem, grškem, hrvaškem, italijanskem, latvijskem, litovskem, madžarskem, malteškem, nemškem, nizozemskem, poljskem, portugalskem, romunskem, slovaškem, slovenskem, španskem, švedskem in arabskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna.

Съставено в Свейме на десети ноември две хиляди и седемнадесета година.

Hecho en Sweimeh el diez de noviembre de dos mil diecisiete.

Ve Sweimehu dne desátého listopadu dva tisíce sedmnáct.

Udfærdiget i Sweimeh den tiende november i år to tusind og sytten.

Geschehen zu Sweimeh am zehnten November zweitausendsiebzehn.

Kahe tuhande seitsmeteistkümnenda aasta novembrikuu kümnendal päeval Sweimeh's.

Sweimeh, τη δέκατη ημέρα του Νοεμβρίου του έτους δύο χιλιάδες δεκαεπτά.

Done at Sweimeh on the tenth day of November in the year two thousand and seventeen.

Fait à Sweimeh, le dix novembre deux mille dix-sept.

Sastavljeno u Sweimehu desetog studenoga dvije tisuće sedamnaeste.

Fatto a Sweimeh, addì 10 novembre duemiladiciassette.

Sveimē, divi tūkstoši septiņpadsmitā gada desmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai septynioliktųjų metų lapkričio dešimtą dieną Sveimoje.

Kelt Sweimehben, a kétezer-tizenhetedik év november havának tizedik napján.

Magħmul fi Sweimeh fl-ghaxar jum ta' Novembru fis-sena elfejn u sbatax.

Gedaan te Sweimeh, tien november tweeduizend zeventien.

Sporządzono w Sweimeh w dniu dziesiątego listopada dwa tysiące siedemnastego roku.

Feito em Sweimeh, aos dez dias do mês de novembro do ano dois mil e dezassete.

Íntocmit la Sweimeh, la zece noiembrie două mii șaptesprezece.

V meste Sweimeh, desiatego novembra dvetisícisedmnást.

V Sweimehu, dne desetega novembra leta dva tisoč sedemnajst.

Tehty Sweimehissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattasetsemäntoista.

Utfärdat i Sweimeh den tionde november år tjugohundrasjutton.

حررت في السويدية في اليوم العاشر من شهر تشرين الثاني في عام ألفين وسبعة عشر

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
 Por el Reino Hachemí de Jordania
 Za Jordánské hášimovské království
 For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
 Für das Haschemitische Königreich Jordanien
 Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
 Για το Χασημιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
 For the Hashemite Kingdom of Jordan
 Pour le Royaume hachémite de Jordanie
 Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
 Per il Regno hascemita di Giordania
 Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
 Jordanijos Hašimitų Karalystės vardu
 A Jordán Hásimita Királyság részéről
 Għar-Renju Haxemita tal-Ġordan
 Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
 W imieniu Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego
 Pelo Reino Hachemita da Jordânia
 Pentru Regatul Hașemit al Iordaniei
 Za Jordánske hášimovské král'ovstvo
 Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
 Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
 För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) 2017/2459

z dne 5. decembra 2017

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ in zlasti člena 397 Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 ⁽²⁾ določa podrobne določbe za domnevo glede kraja prejemnika storitev za določitev kraja opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev za osebe, ki niso davčni zavezanci.
- (2) Pri ocenjevanju zahtev glede uporabe teh domnev se je izkazalo, da je za davčne zavezance, ki imajo sedež v državi članici in opravljajo take storitve za osebe v drugih državah članicah, ki niso davčni zavezanci, v nekaterih okoliščinah izjemno obremenjujoče pridobiti dva nenasprotujoča si dokaza glede kraja sedeža, stalnega naslova ali običajnega prebivališča prejemnika storitve.
- (3) To breme je še posebej težko za mala in srednja podjetja. Z zahtevo po enem dokazu bi se morale obveznosti takih družb, ki znotraj Skupnosti opravijo storitve za potrošnike v drugih državah članicah v obsegu pod določenim pragom, poenostaviti.
- (4) Poenostavitev zahteve po dokazovanju kraja prejemnika storitev dopolnjuje spremembe, ki jih člen 1 Direktive Sveta (EU) 2017/2455 ⁽³⁾ uvaja v posebnih ureditvah, opredeljenih v poglavju 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, in bi se zato morala uporabljati od istega datuma.
- (5) Izvedbeno uredbi (EU) št. 282/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Člen 24b Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 24b

Za namene uporabe člena 58 Direktive 2006/112/ES in kadar se telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec:

- (a) prek njenega fiksnega omrežja, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, v katerem je nameščeno fiksno omrežje;
- (b) prek mobilnih omrežij, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v državi, identificirani z mobilno oznako države na kartici SIM, ki se uporablja za prejetje navedenih storitev;

⁽¹⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).

- (c) ter je zanje potrebna dekodirna ali podobna naprava ali kartica za gledanje in se fiksno omrežje ne uporablja, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, v katerem se nahaja dekodirna ali podobna naprava, če ta kraj ni znan, pa v kraju, v katerega je bila kartica za gledanje poslana v uporabo;
- (d) v okoliščinah, ki niso navedene v členu 24a ter v točkah (a), (b) in (c) tega člena, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, ki ga kot takšnega določi izvajalec na podlagi dveh nenasprotujočih si dokazov iz člena 24f te uredbe.

Brez poseganja v točko (d) prvega odstavka, se za opravljanje storitev iz navedene točke, kadar skupna vrednost takšnih storitev brez DDV, ki jih davčni zavezanec iz svojega sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, ki se nahaja v državi članici, opravi v tekočem in preteklem koledarskem letu, ne presega 100 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, ki ga kot takšnega določi izvajalec na podlagi enega dokaza iz točk (a) do (e) člena 24f, ki ga je zagotovila oseba, ki je sodelovala pri opravljanju storitev in ni dobavitelj ali prejemnik.

Kadar je v koledarskem letu presežen prag iz drugega odstavka, se navedeni odstavek ne uporablja od tistega trenutka in vse dokler niso pogoji iz navedenega odstavka ponovno izpolnjeni.

Ustrezna vrednost zneska v nacionalni valuti se izračuna z uporabo menjalnega tečaja, ki ga objavi Evropska centralna banka na dan sprejetja Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2017/2459 (*).

(*) Izvedbena uredba Sveta (EU) 2017/2459 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive (EU) št. 282/2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 348, 29.12.2017, str. 32).“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. decembra 2017

Za Svet
Predsednik
T. TÖNISTE

UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/2460**z dne 30. oktobra 2017****o spremembi priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali glede seznama referenčnih laboratorijev Unije****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽¹⁾, ter zlasti člena 32(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 882/2004 določa splošna pravila za izvajanje uradnega nadzora, da se med drugim zagotovi preverjanje skladnosti s pravili o higieni živil. Referenčni laboratoriji Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: referenčni laboratoriji EU) so v skladu z navedeno uredbo odgovorni zlasti za zagotavljanje podrobnosti o analitskih metodah nacionalnim referenčnim laboratorijem in usklajevanje uporabe takih metod v nacionalnih referenčnih laboratorijih. Referenčni laboratoriji EU so navedeni v Prilogi VII k navedeni uredbi.
- (2) Delovni program referenčnega laboratorija EU za mleko in mlečne izdelke je usmerjen zlasti v zagotavljanje analitskih metod in skupnega pristopa medlaboratorijskih testov strokovnosti, ki jih izvajajo nacionalni referenčni laboratoriji v zvezi z oznakami kakovosti, kot je število somatskih celic in mikrobov. Strokovno znanje o tem, kako ustrezno izvajati te analize, je zdaj dobro uveljavljeno tako na ravni uradnih laboratorijev, ki izvajajo uradni nadzor, kot tudi laboratorijev, ki jih živilska podjetja vse pogosteje uporabljajo za analizo teh oznak, ki so dejavniki, ki določa ceno mleka, zbranega na kmetiji.
- (3) Referenčni laboratorij EU za mleko in mlečne izdelke ni več potreben znotraj Unije. Zato bi ga bilo treba odstraniti s seznama referenčnih laboratorijev EU, določenega v Prilogi VII k Uredbi (ES) št. 882/2004.
- (4) Prilogo VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (5) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V delu I Priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 se točka 1 črta.

Člen 2Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 30. oktobra 2017

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

SKLEPI

SKLEP SVETA (EU, Euratom) 2017/2461

z dne 12. decembra 2017

o spremembi Poslovnika Sveta

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji,

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

ob upoštevanju člena 11(6) Poslovnika Sveta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kadar Svet sprejema akt s kvalificirano večino, je treba preveriti, ali države članice, ki tvorijo to kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 65 % prebivalstva Unije.
- (2) Ta odstotek se izračuna v skladu s številom prebivalstva, navedenim v Prilogi III k Poslovniku Sveta (v nadaljnjem besedilu: Poslovník).
- (3) V členu 11(6) Poslovnika je določeno, da Svet z začetkom veljavnosti od 1. januarja vsakega leta v skladu s podatki, ki so na dan 30. septembra predhodnega leta na voljo Statističnemu uradu Evropske unije, spremeni številke iz navedene priloge.
- (4) Poslovník bi bilo zato treba ustrezno spremeniti za leto 2018 –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Priloga III k Poslovníku se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA III

Podatki o številu prebivalstva Unije in o številu prebivalstva posameznih držav članic za izvajanje določb glede glasovanja s kvalificirano večino v Svetu

Za namene izvajanja člena 16(4) PEU, člena 238(2) in (3) PDEU veljajo za obdobje od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018 naslednja števila prebivalstva Unije in števila prebivalstva posameznih držav članic ter deleži prebivalstva posamezne države članice glede na prebivalstvo Unije:

Država članica	Prebivalstvo	Delež glede na prebivalstvo Unije (%)
Nemčija	82 437 641	16,10
Francija	67 024 633	13,09
Združeno kraljestvo	65 808 573	12,85
Italija	61 219 113	11,95
Španija	46 528 966	9,08

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2009/937/EU z dne 1. decembra 2009 o sprejetju Poslovnika Sveta (UL L 325, 11.12.2009, str. 35).

Država članica	Prebivalstvo	Delež glede na prebivalstvo Unije (%)
Poljska	37 972 964	7,41
Romunija	19 638 309	3,83
Nizozemska	17 220 721	3,36
Belgija	11 365 834	2,22
Grčija	10 757 293	2,10
Češka	10 467 628	2,04
Portugalska	10 309 573	2,01
Švedska	10 080 000	1,97
Madžarska	9 797 561	1,91
Avstrija	8 752 500	1,71
Bolgarija	7 101 859	1,39
Danska	5 743 947	1,12
Finska	5 499 447	1,07
Slovaška	5 435 343	1,06
Irska	4 774 833	0,93
Hrvaška	4 154 213	0,81
Litva	2 847 904	0,56
Slovenija	2 065 895	0,40
Latvija	1 950 116	0,38
Estonija	1 315 635	0,26
Ciper	854 802	0,17
Luksemburg	589 370	0,12
Malta	440 433	0,09*
EU 28	512 155 106	
Prag (65 %)	332 900 819	

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2018.

V Bruslju, 12. decembra 2017

Za Svet
Predsednik
S. MIKSER

SKLEP SVETA (EU) 2017/2462**z dne 18. decembra 2017****o pooblastilu Luksemburgu in Romuniji, da v interesu Evropske unije sprejmeta pristop Gruzije in Južne Afrike k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnopравnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 81(3) v povezavi s členom 218 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska unija je kot enega izmed svojih ciljev določila spodbujanje varstva otrokovih pravic, kakor je navedeno v členu 3 Pogodbe o Evropski uniji. Ukrepi za zaščito otrok zoper nezakonito premestitev ali zadržanje so bistveni del te politike.
- (2) Svet je sprejel Uredbo (ES) št. 2201/2003 ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba Bruselj IIa), katere namen je zaščititi otroke pred škodljivimi posledicami njihove neupravičene premestitve ali zadržanja ter vzpostaviti postopke za zagotovitev njihove hitre vrnitve v državo običajnega prebivališča ter zagotoviti varstvo pravic do stikov z otrokom in pravic do varstva in vzgoje.
- (3) Uredba Bruselj IIa dopolnjuje in krepi določbe Haaške konvencije z dne 25. oktobra 1980 o civilnopравnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok (v nadaljnjem besedilu: Haaška konvencija iz leta 1980), ki na mednarodni ravni uvaja sistem obveznosti in sodelovanja med državami pogodbenicami in med centralnimi organi ter katere namen je zagotoviti hitro vrnitev neupravičeno premeščenih ali zadržanih otrok.
- (4) Vse države članice Unije so pogodbenice Haaške konvencije iz leta 1980.
- (5) Unija spodbuja tretje države k pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 in podpira njeno pravilno izvajanje, tako da skupaj z državami članicami sodeluje med drugim v posebnih komisijah, ki jih redno organizira Haaška konferenca o mednarodnem zasebnem pravu.
- (6) Skupni pravni okvir, ki se uporablja za odnose med državami članicami Unije in tretjimi državami, bi lahko bil najboljša rešitev za občutljive primere mednarodnega protipravnega odvzema otrok.
- (7) Haaška konvencija iz leta 1980 določa, da se navedena konvencija uporablja med državo pristopnico in tistimi državami pogodbenicami, ki so izjavile, da sprejemajo pristop.
- (8) Haaška konvencija iz leta 1980 ne omogoča, da bi organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, kakršna je Unija, postale njene pogodbenice. Zato Unija ne more pristopiti k navedeni konvenciji niti ne more predložiti izjave o sprejetju države pristopnice.
- (9) Na podlagi mnenja 1/13 Sodišča Evropske unije ⁽³⁾ izjave o sprejetju v okviru Haaške konvencije iz leta 1980 sodijo v izključno zunanjo pristojnost Unije.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, 23.12.2003, str. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (10) Gruzija je listino o pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 predložila 24. julija 1997. Haaška konvencija iz leta 1980 je za Gruzijo začela veljati 1. oktobra 1997.
- (11) Vse zadevne države članice, razen Danske, Luksemburga in Romunije, so že sprejele pristop Gruzije k Haaški konvenciji iz leta 1980. Gruzija je sprejela pristop Bolgarije, Estonije, Latvije, Litve in Malte k Haaški konvenciji iz leta 1980. Ocena razmer v Gruziji je privedla do sklepa, da lahko Luksemburg in Romunija v interesu Unije sprejmeta pristop Gruzije v skladu s pogoji iz Haaške konvencije iz leta 1980.
- (12) Južna Afrika je listino o pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 predložila 8. julija 1997. Haaška konvencija iz leta 1980 je za Južno Afriko začela veljati 1. oktobra 1997.
- (13) Vse zadevne države članice, razen Luksemburga in Romunije, so že sprejele pristop Južne Afrike k Haaški konvenciji iz leta 1980. Južna Afrika je sprejela pristop Bolgarije, Estonije, Latvije, Litve in Malte k Haaški konvenciji iz leta 1980. Ocena razmer v Južni Afriki je privedla do sklepa, da lahko Luksemburg in Romunija v interesu Unije sprejmeta pristop Južne Afrike v skladu s pogoji iz Haaške konvencije iz leta 1980.
- (14) Luksemburg in Romunija bi morala biti zato pooblaščenca, da v interesu Unije predložita svoji izjavi o sprejetju pristopa Gruzije in Južne Afrike k Haaški konvenciji iz leta 1980 v skladu s pogoji iz tega sklepa. Druge države članice Unije, ki so že sprejele pristop Gruzije in Južne Afrike k Haaški konvenciji iz leta 1980, ne bi smele predložiti novih izjav o sprejetju, saj obstoječe izjave po mednarodnem javnem pravu ostajajo veljavne.
- (15) Uredba Bruselj IIa zavezuje Združeno Kraljestvo in Irsko, ki zato sodelujeta pri sprejetju in uporabi tega sklepa.
- (16) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Luksemburg in Romunija sta pooblaščenca, da v interesu Unije sprejmeta pristop Gruzije in Južne Afrike k Haaški konvenciji iz leta 1980.

2. Luksemburg in Romunija najpozneje do 19. decembra 2018 predložita naslednjo izjavo o sprejetju v interesu Unije pristopa Gruzije in Južne Afrike k Haaški konvenciji iz leta 1980:

„[Polno ime DRŽAVE ČLANICE] izjavlja, da v skladu s Sklepom Sveta (EU) 2017/2462 sprejema pristop Gruzije in Južne Afrike k Haaški konvenciji z dne 25. oktobra 1980 o civilnopравnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok.“

3. Luksemburg in Romunija Svet in Komisijo obvestita o predložitvi izjav o sprejetju pristopa Gruzije in Južne Afrike k Haaški konvenciji iz leta 1980 ter Komisiji sporočita besedilo teh izjav v dveh mesecih po predložitvi.

Člen 2

Tiste države članice, ki so predložile izjave o sprejetju pristopa Gruzije in Južne Afrike k Haaški konvenciji iz leta 1980 pred datumom sprejetja tega sklepa, ne predložijo novih izjav.

Člen 3

Ta sklep začne učinkovati na dan uradne obvestitve.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na Luksemburg in Romunijo.

V Bruslju, 18. decembra 2017

Za Svet
Predsednica
K. SIMSON

SKLEP SVETA (EU) 2017/2463**z dne 18. decembra 2017****o pooblastilu Hrvaški, Nizozemski, Portugalski in Romuniji, da v interesu Evropske unije sprejmejo pristop San Marina k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnoprvnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 81(3) v povezavi s členom 218 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska unija je kot enega izmed svojih ciljev določila spodbujanje varstva otrokovih pravic, kakor je navedeno v členu 3 Pogodbe o Evropski uniji. Ukrepi za zaščito otrok zoper nezakonito premostitev ali zadržanje so bistveni del te politike.
- (2) Svet je sprejel Uredbo (ES) št. 2201/2003 ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba Bruselj IIa), katere namen je zaščititi otroke pred škodljivimi posledicami njihove neupravičene premostitve ali zadržanja ter vzpostaviti postopke za zagotovitev njihove hitre vrnitve v državo običajnega prebivališča ter zagotoviti varstvo pravic do stikov z otrokom in pravic do varstva in vzgoje.
- (3) Uredba Bruselj IIa dopolnjuje in krepi določbe Haaške konvencije z dne 25. oktobra 1980 o civilnoprvnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok (v nadaljnjem besedilu: Haaška konvencija iz leta 1980), ki na mednarodni ravni uvaja sistem obveznosti in sodelovanja med državami pogodbenicami in med centralnimi organi ter katere namen je zagotoviti hitro vrnitev neupravičeno premeščenih ali zadržanih otrok.
- (4) Vse države članice Unije so pogodbenice Haaške konvencije iz leta 1980.
- (5) Unija spodbuja tretje države k pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 in podpira njeno pravilno izvajanje, tako da skupaj z državami članicami sodeluje med drugim v posebnih komisijah, ki jih redno organizira Haaška konferenca o mednarodnem zasebnem pravu.
- (6) Skupni pravni okvir, ki se uporablja za odnose med državami članicami Unije in tretjimi državami, bi lahko bil najboljša rešitev za občutljive primere mednarodnega protipravnega odvzema otrok.
- (7) Haaška konvencija iz leta 1980 določa, da se navedena konvencija uporablja med državo pristopnico in tistimi državami pogodbenicami, ki so izjavile, da sprejemajo pristop.
- (8) Haaška konvencija iz leta 1980 ne omogoča, da bi organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, kakršna je Unija, postale njene pogodbenice. Zato Unija ne more pristopiti k navedeni konvenciji niti ne more predložiti izjave o sprejetju države pristopnice.
- (9) Na podlagi mnenja 1/13 Sodišča Evropske unije ⁽³⁾ izjave o sprejetju v okviru Haaške konvencije iz leta 1980 sodijo v izključno zunanjo pristojnost Unije.
- (10) San Marino je listino o pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 predložil 14. decembra 2006. Haaška konvencija iz leta 1980 je za San Marino začela veljati 1. marca 2007.
- (11) Vse države članice, razen Hrvaške, Danske, Nizozemske, Portugalske in Romunije, so že sprejele pristop San Marina k Haaški konvenciji iz leta 1980. Ocena razmer v San Marinu je privedla do sklepa, da lahko Hrvaška, Nizozemska, Portugalska in Romunija v interesu Unije sprejmejo pristop San Marina v skladu s pogoji iz Haaške konvencije iz leta 1980.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, 23.12.2003, str. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (12) Hrvaška, Nizozemska, Portugalska in Romunija bi morale biti zato pooblašcene, da v interesu Unije predložijo svoje izjave o sprejetju pristopa San Marina k Haaški konvenciji iz leta 1980 v skladu s pogoji iz tega sklepa. Druge države članice Unije, ki so že sprejele pristop San Marina k Haaški konvenciji iz leta 1980, ne bi smele predložiti novih izjav o sprejetju, saj obstoječe izjave po mednarodnem javnem pravu ostajajo veljavne.
- (13) Uredba Bruselj IIa zavezuje Združeno Kraljestvo in Irsko, ki sodelujeta pri sprejetju in uporabi tega sklepa.
- (14) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Hrvaška, Nizozemska, Portugalska in Romunija so pooblašcene, da v interesu Unije sprejmejo pristop San Marina k Haaški konvenciji iz leta 1980.
2. Države članice iz odstavka 1 najpozneje do 19. decembra 2018 predložijo naslednjo izjavo o sprejetju v interesu Unije pristopa San Marina k Haaški konvenciji iz leta 1980:
„[Polno ime DRŽAVE ČLANICE] izjavlja, da v skladu s Sklepom Sveta (EU) 2017/2463 sprejema pristop San Marina k Haaški konvenciji z dne 25. oktobra 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok.“
3. Države članice iz odstavka 1 Svet in Komisijo obvestijo o predložitvi izjav o sprejetju pristopa San Marina k Haaški konvenciji iz leta 1980 ter Komisiji sporočijo besedilo teh izjav v dveh mesecih po predložitvi.

Člen 2

Tiste države članice, ki so predložile izjave o sprejetju pristopa San Marina k Haaški konvenciji iz leta 1980 pred datumom sprejetja tega sklepa, ne predložijo novih izjav.

Člen 3

Ta sklep začne učinkovati na dan uradne obvestitve.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na Hrvaško, Nizozemsko, Portugalsko in Romunijo.

V Bruslju, 18. decembra 2017

Za Svet
Predsednica
K. SIMSON

SKLEP SVETA (EU) 2017/2464**z dne 18. decembra 2017****o pooblastilu Avstriji in Romuniji, da v interesu Evropske unije sprejmeta pristop Paname, Urugvaja, Kolumbije in Salvadorja k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 81(3) v povezavi s členom 218 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska unija je kot enega izmed svojih ciljev določila spodbujanje varstva otrokovih pravic, kakor je navedeno v členu 3 Pogodbe o Evropski uniji. Ukrepi za zaščito otrok zoper nezakonito preemestitev ali zadržanje so bistveni del te politike.
- (2) Svet je sprejel Uredbo (ES) št. 2201/2003 ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba Bruselj IIa), katere namen je zaščititi otroke pred škodljivimi posledicami njihove neupravičene preemestitve ali zadržanja ter vzpostaviti postopke za zagotovitev njihove hitre vrnitve v državo običajnega prebivališča ter zagotoviti varstvo pravic do stikov z otrokom in pravic do varstva in vzgoje.
- (3) Uredba Bruselj IIa dopolnjuje in krepi določbe Haaške konvencije z dne 25. oktobra 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok (v nadaljnjem besedilu: Haaška konvencija iz leta 1980), ki na mednarodni ravni uvaja sistem obveznosti in sodelovanja med državami pogodbenicami in med centralnimi organi ter katere namen je zagotoviti hitro vrnitev neupravičeno premeščenih ali zadržanih otrok.
- (4) Vse države članice Unije so pogodbenice Haaške konvencije iz leta 1980.
- (5) Unija spodbuja tretje države k pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 in podpira njeno pravilno izvajanje, tako da skupaj z državami članicami sodeluje med drugim v posebnih komisijah, ki jih redno organizira Haaška konferenca o mednarodnem zasebnem pravu.
- (6) Skupni pravni okvir, ki se uporablja za odnose med državami članicami Unije in tretjimi državami, bi lahko bil najboljša rešitev za občutljive primere mednarodnega protipravnega odvzema otrok.
- (7) Haaška konvencija iz leta 1980 določa, da se navedena konvencija uporablja med državo pristopnico in tistimi državami pogodbenicami, ki so izjavile, da sprejemajo pristop.
- (8) Haaška konvencija iz leta 1980 ne omogoča, da bi organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, kakršna je Unija, postale njene pogodbenice. Zato Unija ne more pristopiti k navedeni konvenciji niti ne more predložiti izjave o sprejetju države pristopnice.
- (9) Na podlagi mnenja 1/13 Sodišča Evropske unije ⁽³⁾ izjave o sprejetju v okviru Haaške konvencije iz leta 1980 sodijo v izključno zunanjo pristojnost Unije.
- (10) Panama je listino o pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 predložila 2. februarja 1994. Haaška konvencija iz leta 1980 je za Panamo začela veljati 1. maja 1994.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, 23.12.2003, str. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (11) Vse zadevne države članice, razen Avstrije in Romunije, so že sprejele pristop Paname k Haaški konvenciji iz leta 1980. Panama je sprejela pristop Bolgarije, Cipra, Estonije, Latvije, Litve, Malte in Slovenije k Haaški konvenciji iz leta 1980. Ocena razmer v Panami je privedla do sklepa, da lahko Avstrija in Romunija v interesu Unije sprejmeta pristop Paname v skladu s pogoji iz Haaške konvencije iz leta 1980.
- (12) Urugvaj je listino o pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 predložil 18. novembra 1999. Haaška konvencija iz leta 1980 je za Urugvaj začela veljati 1. februarja 2000.
- (13) Vse zadevne države članice, razen Avstrije in Romunije, so že sprejele pristop Urugvaja k Haaški konvenciji iz leta 1980. Urugvaj je sprejel pristop Bolgarije, Estonije, Latvije in Litve k Haaški konvenciji iz leta 1980. Ocena razmer v Urugvaju je privedla do sklepa, da lahko Avstrija in Romunija v interesu Unije sprejmeta pristop Urugvaja v skladu s pogoji iz Haaške konvencije iz leta 1980.
- (14) Kolumbija je listino o pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 predložila 13. decembra 1995. Haaška konvencija iz leta 1980 je za Kolumbijo začela veljati 1. marca 1996.
- (15) Vse zadevne države članice, razen Avstrije in Romunije, so že sprejele pristop Kolumbije k Haaški konvenciji iz leta 1980. Kolumbija je sprejela pristop Bolgarije, Estonije, Latvije, Litve in Malte k Haaški konvenciji iz leta 1980. Ocena razmer v Kolumbiji je privedla do sklepa, da lahko Avstrija in Romunija v interesu Unije sprejmeta pristop Kolumbije v skladu s pogoji iz Haaške konvencije iz leta 1980.
- (16) Salvador je listino o pristopu k Haaški konvenciji iz leta 1980 predložil 5. februarja 2001. Haaška konvencija iz leta 1980 je za Salvador začela veljati 1. maja 2001.
- (17) Vse zadevne države članice, razen Avstrije in Romunije, so že sprejele pristop Salvadorja k Haaški konvenciji iz leta 1980. Salvador je sprejel pristop Bolgarije, Estonije, Latvije in Litve k Haaški konvenciji iz leta 1980. Ocena razmer v Salvadorju je privedla do sklepa, da lahko Avstrija in Romunija v interesu Unije sprejmeta pristop Salvadorja v skladu s pogoji iz Haaške konvencije iz leta 1980.
- (18) Avstrija in Romunija bi morali biti zato pooblaščenici, da v interesu Unije predložita svoji izjavi o sprejetju pristopa Paname, Urugvaja, Kolumbije in Salvadorja k Haaški konvenciji iz leta 1980 v skladu s pogoji iz tega sklepa. Druge države članice Unije, ki so že sprejele pristop Paname, Urugvaja, Kolumbije in Salvadorja k Haaški konvenciji iz leta 1980, ne bi smele predložiti novih izjav o sprejetju, saj obstoječe izjave po mednarodnem javnem pravu ostajajo veljavne.
- (19) Uredba Bruselj IIa zavezuje Združeno Kraljestvo in Irsko, ki zato sodelujeta pri sprejetju in uporabi tega sklepa.
- (20) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Avstrija in Romunija sta pooblaščenici, da v interesu Unije sprejmeta pristop Paname, Urugvaja, Kolumbije in Salvadorja k Haaški konvenciji iz leta 1980.
2. Avstrija in Romunija najpozneje do 19. decembra 2018 predložita naslednjo izjavo o sprejetju v interesu Unije pristopa Paname, Urugvaja, Kolumbije in Salvadorja k Haaški konvenciji iz leta 1980:

„[Polno ime DRŽAVE ČLANICE] izjavlja, da v skladu s Sklepom Sveta (EU) 2017/2464 sprejema pristop Paname, Urugvaja, Kolumbije in Salvadorja k Haaški konvenciji z dne 25. oktobra 1980 o civilnopравниh vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok.“

3. Avstrija in Romunija obvestita Svet in Komisijo o predložitvi njihovih izjav o sprejetju pristopa Paname, Urugvaja, Kolumbije in Salvadorja k Haaški konvenciji iz leta 1980 ter Komisiji sporočita besedilo teh izjav v dveh mesecih po predložitvi.

Člen 2

Tiste države članice, ki so predložile izjave o sprejetju pristopa Paname, Urugvaja, Kolumbije in Salvadorja k Haaški konvenciji iz leta 1980 pred datumom sprejetja tega sklepa, ne predložijo novih izjav.

Člen 3

Ta sklep začne učinkovati na dan uradne obvestitve.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na Republiko Avstrijo in Romunijo.

V Bruslju, 18. decembra 2017

Za Svet
Predsednica
K. SIMSON

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

**SKLEP št. 1/2017 SKUPNEGA ODBORA EVROPSKE UNIJE IN ŠVICE ZA ZRAČNI PROMET
USTANOVLJENEGA NA PODLAGI SPORAZUMA MED EVROPSKO SKUPNOSTJO IN
ŠVICARSKO KONFEDERACIJO O ZRAČNEM PROMETU**

z dne 29. novembra 2017

**o nadomestitvi Priloge k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo
o zračnem prometu [2017/2465]**

ODBOR EVROPSKE UNIJE IN ŠVICE ZA ZRAČNI PROMET JE –

ob upoštevanju Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) ter zlasti člena 23(4) Sporazuma –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Edini člen

Priloga k Sporazumu se s 1. februarjem 2018 nadomesti s Prilogo k temu sklepu.

V Bruslju, 29. novembra 2017

Za Skupni odbor

Vodja delegacije Evropske unije
Filip CORNELIS

Vodja švicarske delegacije
Christian HEGNER

PRILOGA

Za namene tega sporazuma velja:

- na podlagi Lizbonske pogodbe, ki je začela veljati 1. decembra 2009, Evropska unija nadomesti in nasledi Evropsko skupnost,
- kadar akti iz te priloge vsebujejo sklicevanje na države članice Evropske skupnosti, ki je bila nadomeščena z Evropsko unijo, ali zahtevo po povezavi s slednjo, se za namen Sporazuma razume, da se sklicevanja enako nanašajo na Švico ali na zahtevo po povezavi s Švico,
- sklicevanja na uredbi Sveta (EGS) št. 2407/92 in (EGS) št. 2408/92 v členih 4, 15, 18, 27 in 35 Sporazuma se razumejo kot sklicevanja na Uredbo (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta,
- brez poseganja v člen 15 tega sporazuma zajema izraz „letalski prevoznik Skupnosti“ v naslednjih direktivah in uredbah Skupnosti tudi letalskega prevoznika z licenco in glavno poslovno enoto ter registriranim sedežem, če ga ima, v Švici v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 1008/2008. Vsa sklicevanja na Uredbo (EGS) št. 2407/92 se razumejo kot sklicevanja na Uredbo (ES) št. 1008/2008,
- vsa sklicevanja v naslednjih besedilih na člena 81 in 82 Pogodbe ali na člena 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije se razumejo kot sklicevanja na člena 8 in 9 tega sporazuma.

1. Liberalizacija letalstva in drugi predpisi civilnega letalstva

Št. 1008/2008

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti

Št. 2000/79

Direktiva Sveta z dne 27. novembra 2000 o Evropskem sporazumu o razporejanju delovnega časa mobilnih delavcev v civilnem letalstvu, ki so ga sklenili Združenje evropskih letalskih prevoznikov (AEA), Evropska federacija delavcev v prometu (ETF), Evropsko združenje pilotov (ECA), Evropsko združenje regionalnih letalskih prevoznikov (ERA) in Mednarodno združenje letalskih prevoznikov (IACA)

Št. 93/104

Direktiva Sveta z dne 23. novembra 1993 o določenih vidikih organizacije delovnega časa, kakor je bila spremenjena z:

- Direktivo 2000/34/ES.

Št. 437/2003

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. februarja 2003 o statističnih podatkih v zvezi z zračnim prevozom potnikov, tovora in pošte

Št. 1358/2003

Uredba Komisije z dne 31. julija 2003 o izvajanju Uredbe (ES) št. 437/2003 Evropskega parlamenta in Sveta o statističnih podatkih v zvezi z zračnim prevozom potnikov, tovora in pošte ter o spremembi prilog I in II k Uredbi, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (ES) št. 158/2007.

Št. 785/2004

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o zahtevah v zvezi z zavarovanjem za letalske prevoznike in operaterje, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (EU) št. 285/2010.

Št. 95/93

Uredba Sveta z dne 18. januarja 1993 o skupnih pravilih dodeljevanja slotov na letališčih Skupnosti (členi 1–12), kakor je bila spremenjena z:

— Uredbo (ES) št. 793/2004.

Št. 2009/12

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o letaliških pristojbinah

Št. 96/67

Direktiva Sveta z dne 15. oktobra 1996 o dostopu do trga storitev zemeljske oskrbe na letališčih Skupnosti

(členi 1–9, členi 11–23 in člen 25)

Št. 80/2009

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o kodeksu poslovanja računalniških sistemov rezervacij in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 2299/89

2. Predpisi o konkurenci

Št. 1/2003

Uredba Sveta z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (členi 1–13 in členi 15–45)

(V obsegu, v katerem je ta uredba relevantna za uporabo tega sporazuma. Vstavev te uredbe ne vpliva na razdelitev nalog v skladu s tem sporazumom.)

Št. 773/2004

Uredba Komisije z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe ES, kakor je bila spremenjena z:

— Uredbo Komisije (ES) št. 1792/2006,

— Uredbo Komisije (ES) št. 622/2008.

Št. 139/2004

Uredba Sveta z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah)

(členi 1–18, člen 19(1) in (2) ter členi 20–23)

V skladu s členom 4(5) Uredbe o združitvah se med Evropsko skupnostjo in Švico uporablja naslednje:

- (1) Pri koncentraciji, kakor je opredeljena v členu 3 Uredbe (ES) št. 139/2004 in ki nima razsežnosti Skupnosti v smislu člena 1 navedene uredbe ter ki se lahko preveri po nacionalnem pravu o konkurenci vsaj treh držav članic ES in Švicarske konfederacije, lahko osebe ali podjetja iz člena 4(2) navedene uredbe pred vsako priglasitvijo pristojnim organom z utemeljeno vlogo obvestijo Komisijo ES, da bi morala koncentracijo pregledati Komisija.
- (2) Evropska komisija v skladu s členom 4(5) Uredbe (ES) št. 139/2004 in prejšnjim odstavkom vse vloge nemudoma pošlje Švicarski konfederaciji.
- (3) Če Švicarska konfederacija izrazi nesoglasje v zvezi z zahtevo po predložitvi zadeve, pristojni švicarski urad za konkurencio ohrani svojo pristojnost in Švicarska konfederacija v skladu s tem odstavkom zadeve ne predloži naprej.

Ob upoštevanju rokov iz členov 4(4) in (5), 9(2) in (6) ter 22(2) Uredbe o združitvah:

- (1) Evropska komisija v skladu s členom 4(4) in (5), členom 9(2) in (6) ter členom 22(2) vse zadevne dokumente nemudoma pošlje pristojnemu švicarskemu uradu za konkurenco.
- (2) Roki iz člena 4(4) in (5), člena 9(2) in (6) ter člena 22(2) Uredbe (ES) št. 139/2004 za Švicarsko konfederacijo začnejo teči, ko pristojni švicarski urad za konkurenco prejme zadevne dokumente.

Št. 802/2004

Uredba Komisije z dne 7. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 o nadzoru koncentracij podjetij (členi 1–24), kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (ES) št. 1792/2006,
- Uredbo Komisije (ES) št. 1033/2008,
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1269/2013.

Št. 2006/111

Direktiva Komisije z dne 16. novembra 2006 o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji ter o finančni preglednosti znotraj določenih podjetij

Št. 487/2009

Uredba Sveta (ES) z dne 25. maja 2009 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za nekatere kategorije sporazumov in usklajenih ravnanj v sektorju zračnega prevoza

3. Varnost v letalstvu

Št. 216/2008

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu in razveljavitvi Direktive Sveta 91/670/EGS, Uredbe (ES) št. 1592/2002 in Direktive 2004/36/ES, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (ES) št. 690/2009,
- Uredbo (ES) št. 1108/2009,
- Uredbo Komisije (EU) št. 6/2013,
- Uredbo Komisije (EU) 2016/4.

Agencija ima tudi v Švici pooblastila, ki so ji dodeljena v skladu z določbami Uredbe.

Komisija ima tudi v Švici pooblastila, ki so ji dodeljena na podlagi člena 11(2), člena 14(5), (7), člena 24(5), člena 25(1), člena 38(3)(i), člena 39(1), člena 40(3), člena 41(3), (5), člena 42(4), člena 54(1) in člena 61(3).

Ne glede na horizontalno prilagoditev, predvideno v drugi alineji Priloge k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu, se navedbe „držav članic“ v členu 65 Uredbe ali v določbah Sklepa 1999/468/ES, navedene v omenjeni določbi, ne nanašajo na Švico.

Nobena določba v tej uredbi se ne sme razlagati tako, da bi se na Evropsko agencijo za varnost v letalstvu (EASA) prenesla pooblastila za ukrepanje v imenu Švice v skladu z mednarodnimi sporazumi za kateri koli drug namen kot za pomoč pri izvajanju njenih obveznosti v skladu z navedenimi sporazumi.

Za namene tega sporazuma velja besedilo Uredbe z naslednjimi prilagoditvami:

(a) Člen 12 se spremeni:

- (i) v odstavku 1 se za besedo „Skupnostjo“ vstavita besedi „ali Švico“;
- (ii) v odstavku 2(a) se za besedo „Skupnostjo“ vstavita besedi „ali Švico“;
- (iii) v odstavku 2 se črtata točki (b) in (c);
- (iv) doda se naslednji odstavek:

„3. Kadar koli se Skupnost pogaja s tretjo državo o sklenitvi sporazuma, v skladu s katerim lahko država članica ali Agencija izda certifikate na podlagi certifikatov, ki so jih izdali letalski organi te tretje države, si prizadeva za Švico pridobiti ponudbo za podoben sporazum z zadevno tretjo državo. Švica pa si po drugi strani prizadeva s tretjimi državami skleniti sporazume, ki ustrezajo sporazumom Skupnosti.“

(b) V členu 29 se doda naslednji odstavek:

„4. Z odstopanjem od člena 12(2)(a) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti lahko izvršni direktor Agencije pogodbeno zaposli švicarske državljane, ki imajo vse državljske pravice.“

(c) V členu 30 se doda naslednji odstavek:

„Švica za Agencijo uporabi Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije iz Priloge A k tej prilogi v skladu z Dodatkom k Prilogi A.“

(d) V členu 37 se doda naslednji odstavek:

„Švica v celoti sodeluje v upravnem odboru ter ima v njem enake pravice in obveznosti kot države članice Evropske unije, razen glasovalne pravice.“

(e) V členu 59 se doda naslednji odstavek:

„12. Švica sodeluje pri finančnem prispevku iz odstavka 1(b) po naslednji formuli:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$

pri čemer je:

S = del proračuna Agencije, ki ni krit s taksami in dajatvami iz odstavka 1(c) in (d),

a = število pridruženih držav,

b = število držav članic EU,

c = prispevek Švice v proračun ICAO,

C = skupni prispevek držav članic EU in pridruženih držav v proračun ICAO.“

(f) V členu 61 se doda naslednji odstavek:

„Določbe, ki se nanašajo na finančni nadzor s strani Skupnosti v Švici v zvezi z udeleženci v dejavnostih Agencije, so določene v Prilogi B k tej prilogi.“

(g) Priloga II k Uredbi se razširi, tako da se vanjo vključijo naslednji zrakoplovi kot proizvodi, ki sodijo v člen 2(3)(a)(ii) Uredbe Komisije (ES) št. 1702/2003 z dne 24. septembra 2003 o določitvi izvedbenih določb za certificiranje zrakoplovov in sorodnih proizvodov, delov in naprav glede plovnosti in okoljske ustreznosti ter potrjevanje projektivnih in proizvodnih organizacij ⁽¹⁾:

A/c – [HB-IMY, HB-IWY] – tip Gulfstream G-IV,

A/c – [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – tip Gulfstream G-V,

A/c – [HB-ZCW, HB-ZDF] – tip MD900.

⁽¹⁾ UL L 243, 27.9.2003, str. 6.

Št. 1178/2011

Uredba Komisije z dne 3. novembra 2011 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalsko osebje v civilnem letalstvu v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (EU) št. 290/2012,
- Uredbo Komisije (EU) št. 70/2014,
- Uredbo Komisije (EU) št. 245/2014,
- Uredbo Komisije (EU) 2015/445,
- Uredbo Komisije (EU) 2016/539.

Št. 3922/91

Uredba Sveta z dne 16. decembra 1991 o uskladitvi tehničnih predpisov in upravnih postopkov na področju civilnega letalstva (členi 1–3, 4(2), (5–11 in 13)), kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo (ES) št. 1899/2006,
- Uredbo (ES) št. 1900/2006,
- Uredbo Komisije (ES) št. 8/2008,
- Uredbo Komisije (ES) št. 859/2008.

Št. 996/2010

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o preiskavah in preprečevanju nesreč in incidentov v civilnem letalstvu ter razveljavitvi Direktive 94/56/ES, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo (EU) št. 376/2014.

Št. 104/2004

Uredba Komisije z dne 22. januarja 2004 o predpisih glede organizacije in sestave Odbora za pritožbe Evropske agencije za varnost v letalstvu

Št. 2111/2005

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2005 o vzpostavitvi seznama Skupnosti o letalskih prevoznikih, za katere velja prepoved opravljanja letov v Skupnosti, in informiranju potnikov v zračnem prometu o identiteti letalskega prevoznika, ki opravlja let, ter razveljavitvi člena 9 Direktive 2004/36/ES

Št. 473/2006

Uredba Komisije z dne 22. marca 2006 o določitvi izvedbenih pravil za seznam Skupnosti o letalskih prevoznikih, za katere velja prepoved opravljanja letov v Skupnosti iz poglavja II Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2111/2005

Št. 474/2006

Uredba Komisije z dne 22. marca 2006 o vzpostavitvi seznama Skupnosti o letalskih prevoznikih, za katere velja prepoved opravljanja letov v Skupnosti iz poglavja II Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2111/2005, kakor je bila nazadnje spremenjena z:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/830.

Št. 1332/2011

Uredba Komisije z dne 16. decembra 2011 o določitvi pogojev uporabe skupnega zračnega prostora in operativnih postopkov za izogibanje trčenj v zraku, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (EU) 2016/583.

Št. 646/2012

Izvedbena uredba Komisije z dne 16. julija 2012 o določitvi podrobnih pravil o globah in periodičnih denarnih kaznih na podlagi Uredbe (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta

Št. 748/2012

Uredba Komisije z dne 3. avgusta 2012 o določitvi izvedbenih določb za certificiranje zrakoplovov in sorodnih proizvodov, delov in naprav glede plovnosti in okoljske ustreznosti ter potrjevanje projektivnih in proizvodnih organizacij, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (EU) št. 7/2013,
- Uredbo Komisije (EU) št. 69/2014,
- Uredbo Komisije (EU) 2015/1039,
- Uredbo Komisije (EU) 2016/5.

Št. 965/2012

Uredba Komisije z dne 5. oktobra 2012 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalske operacije v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (EU) št. 800/2013,
- Uredbo Komisije (EU) št. 71/2014,
- Uredbo Komisije (EU) št. 83/2014,
- Uredbo Komisije (EU) št. 379/2014,
- Uredbo Komisije (EU) 2015/140,
- Uredbo Komisije (EU) 2015/1329,
- Uredbo Komisije (EU) 2015/640,
- Uredbo Komisije (EU) 2015/2338,
- Uredbo Komisije (EU) 2016/1199,
- Uredbo Komisije (EU) 2017/363.

Št. 2012/780

Sklep Komisije z dne 5. decembra 2012 o pravicah dostopa do evropske osrednje zbirke varnostnih priporočil in odgovorov nanje, ustanovljene s členom 18(5) Uredbe (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta o preiskavah in preprečevanju nesreč in incidentov v civilnem letalstvu ter razveljavitvi Direktive 94/56/ES

Št. 628/2013

Izvedbena uredba Komisije z dne 28. junija 2013 o načinu dela Evropske agencije za varnost v letalstvu pri izvajanju inšpekcijskih pregledov standardiziranja in spremljanju uporabe predpisov Uredbe (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2006

Št. 139/2014

Uredba Komisije z dne 12. februarja 2014 o določitvi zahtev in upravnih postopkov v zvezi z aerodromi v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (ES) št. 2017/161.

Št. 319/2014

Uredba Komisije z dne 27. marca 2014 o taksah in pristojbinah, ki jih zaračunava Evropska agencija za varnost v letalstvu, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 593/2007

Št. 376/2014

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o poročanju, analizi in spremljanju dogodkov v civilnem letalstvu, spremembi Uredbe (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta in uredb Komisije (ES) št. 1321/2007 in (ES) št. 1330/2007

Št. 452/2014

Uredba Komisije z dne 29. aprila 2014 o določitvi tehničnih zahtev in upravnih postopkov v zvezi z zračnimi operacijami operatorjev iz tretjih držav v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta, kakor je bila spremenjena z:

— Uredbo Komisije (EU) 2016/1158.

Št. 1321/2014

Uredba Komisije z dne 26. novembra 2014 o stalni plovnosti zrakoplovov in letalskih proizvodov, delov in naprav ter o potrjevanju organizacij in osebja, ki se ukvarjajo s temi nalogami, kakor je bila spremenjena z:

— Uredbo Komisije (EU) 2015/1088,

— Uredbo Komisije (EU) 2015/1536,

— Uredbo Komisije (EU) 2017/334.

Št. 2015/340

Uredba Komisije z dne 20. februarja 2015 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za licence in certifikate kontrolorjev zračnega prometa v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta, o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 923/2012 ter razveljavitvi Uredbe Komisije (EU) št. 805/2011

Št. 2015/640

Uredba Komisije z dne 23. aprila 2015 o dodatnih plovnostnih specifikacijah za posamezno vrsto operacij in o spremembi Uredbe (EU) št. 965/2012

Št. 2015/1018

Izvedbena uredba Komisije z dne 29. junija 2015 o določitvi seznama za razvrščanje dogodkov v civilnem letalstvu, o katerih je treba poročati v skladu z Uredbo (EU) št. 376/2014 Evropskega parlamenta in Sveta

Št. 2016/2357

Sklep Komisije z dne 19. Decembra 2016 o neučinkovitem izvajanju Uredbe (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta in njenih izvedbenih predpisov glede potrdil, ki jih je izdala grška akademija za usposabljanje na področju letalstva (Hellenic Aviation Training Academy – HATA), in licenc po Delu 66, izdanih na podlagi teh potrdil

4. Varovanje v letalstvu

Št. 300/2008

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2320/2002

Št. 272/2009

Uredba Komisije z dne 2. aprila 2009 o dopolnitvi skupnih osnovnih standardov na področju varovanja v civilnem letalstvu iz Priloge k Uredbi (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (EU) št. 297/2010,
- Uredbo Komisije (EU) št. 720/2011,
- Uredbo Komisije (EU) št. 1141/2011,
- Uredbo Komisije (EU) št. 245/2013.

Št. 1254/2009

Uredba Komisije z dne 18. decembra 2009 o določitvi meril, na podlagi katerih lahko države članice odstopajo od skupnih osnovnih standardov za varnost civilnega letalstva ter sprejmejo druge alternativne varnostne ukrepe, kakor je bila spremenjena z:

Uredbo Komisije (EU) 2016/2096.

Št. 18/2010

Uredba Komisije z dne 8. januarja 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede specifikacij za nacionalne programe za nadzor kakovosti na področju varovanja civilnega letalstva

Št. 72/2010

Uredba Komisije z dne 26. januarja 2010 o določitvi postopkov za izvajanje inšpekcijskih pregledov Komisije na področju varovanja letalstva, kakor je bila spremenjena z:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/472.

Št. 2015/1998

Izvedbena uredba Komisije z dne 5. novembra 2015 o določitvi podrobnih ukrepov za izvajanje skupnih osnovnih standardov za varnost letalstva, kakor je bila spremenjena z:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/2426,
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/815.

Št. C(2015) 8005

Izvedbeni sklep Komisije z dne 16. novembra 2015 o določitvi podrobnih ukrepov za izvajanje skupnih osnovnih standardov za varnost letalstva, ki vsebujejo podatke iz točke (a) člena 18 Uredbe (ES) št. 300/2008, kakor je bila spremenjena z:

- Izvedbenim sklepom Komisije C(2017) 3030.

5. Upravljanje zračnega prometa**Št. 549/2004**

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba), kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo (ES) št. 1070/2009.

Komisija ima v Švici pooblastila po členih 6, 8, 10, 11 in 12.

Člen 10 se spremeni:

v odstavku 2 se izraz „na ravni Skupnosti“ nadomesti z izrazom „na ravni Skupnosti, vključno s Švico“.

Ne glede na horizontalno prilagoditev, navedeno v drugi alineji Priloge k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu, se navedbe „držav članic“ v členu 5 Uredbe (ES) št. 549/2004 ali v določbah Sklepa 1999/468/ES, navedene v navedeni določbi, ne nanašajo na Švico.

Št. 550/2004

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o izvajanju navigacijskih služb zračnega prometa na enotnem evropskem nebu (Uredba o izvajanju služb), kakor je bila spremenjena z:

— Uredbo (ES) št. 1070/2009.

Komisija ima v Švici pooblastila po členih 9a, 9b, 15, 15a, 16 in 17.

Za namene tega sporazuma veljajo določbe Uredbe z naslednjimi prilagoditvami:

(a) Člen 3 se spremeni:

v odstavku 2 se za besedo „Skupnosti“ vstavita besedi „in Švici“.

(b) Člen 7 se spremeni:

v odstavkih 1 in 6 se za besedo „Skupnosti“ vstavita besedi „in Švici“.

(c) Člen 8 se spremeni:

v odstavku 1 se za besedo „Skupnosti“ vstavita besedi „in Švici“.

(d) Člen 10 se spremeni:

v odstavku 1 se za besedo „Skupnosti“ vstavita besedi „in Švici“.

(e) Člen 16(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija o svoji odločitvi obvesti države članice in izvajalca služb, če ga pravno zadeva.“

Št. 551/2004

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o organiziranosti in uporabi zračnega prostora na enotnem evropskem nebu (uredba o zračnem prostoru), kakor je bila spremenjena z:

— Uredbo (ES) št. 1070/2009.

Komisija ima v Švici pooblastila po členih 3a, 6 in 10.

Št. 552/2004

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o interoperabilnosti evropske mreže za upravljanje zračnega prometa (uredba o interoperabilnosti), kakor je bila spremenjena z:

— Uredbo (ES) št. 1070/2009.

Komisija uživa v Švici pooblastila, ki so ji dodeljena v skladu s členi 4, 7 in 10(3).

Za namene tega sporazuma veljajo določbe Uredbe z naslednjimi prilagoditvami:

(a) Člen 5 se spremeni:

v odstavku 2 se za besedo „Skupnosti“ vstavita besedi „ali Švici“.

(b) Člen 7 se spremeni:

v odstavku 4 se za besedo „Skupnosti“ vstavita besedi „ali Švici“.

(c) Priloga III se spremeni:

v drugi in zadnji alineji oddelka 3 se za besedo „Skupnosti“ vstavita besedi „ali Švici“.

Št. 2150/2005

Uredba Komisije z dne 23. decembra 2005 o določitvi skupnih pravil za prilagodljivo uporabo zračnega prostora

Št. 1033/2006

Uredba Komisije z dne 4. julija 2006 o določitvi zahtev glede postopkov za načrte leta v fazi pred letom za enotno evropsko nebo, kakor je bila spremenjena z:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 923/2012,
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 428/2013,
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/2120.

Št. 1032/2006

Uredba Komisije z dne 6. julija 2006 o zahtevah za avtomatske sisteme za izmenjavo podatkov o letih za namen obveščanja, koordinacije in predaje letov med enotami kontrole letenja, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (ES) št. 30/2009.

Št. 219/2007

Uredba Sveta z dne 27. februarja 2007 o ustanovitvi skupnega podjetja za razvoj nove generacije evropskega sistema upravljanja zračnega prometa (SESAR), kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Sveta (ES) št. 1361/2008,
- Uredbo Sveta (EU) št. 721/2014.

Št. 633/2007

Uredba Komisije z dne 7. junija 2007 o zahtevah za uporabo protokola prenosa sporočila o letu, ki se uporablja za namen obveščanja, koordinacije in predaje letov med enotami kontrole letenja, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (EU) št. 283/2011.

Št. 2017/373 ⁽¹⁾

- Izvedbena uredba Komisije z dne 1. marca 2017 o skupnih zahtevah za izvajalce storitev upravljanja zračnega prometa/izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa in drugih funkcij omrežja za upravljanje zračnega prometa ter njihov nadzor, razveljavitvi Uredbe (ES) št. 482/2008, izvedbenih uredb (EU) št. 1034/2011, (EU) št. 1035/2011 in (EU) 2016/1377 ter spremembi Uredbe (EU) št. 677/2011

Št. 29/2009

Uredba Komisije z dne 16. januarja 2009 o zahtevah glede storitev podatkovnih zvez za enotno evropsko nebo, kakor je bila spremenjena z:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/310.

Za namene tega sporazuma velja besedilo Uredbe z naslednjo prilagoditvijo:

v delu A Priloge I se doda „Switzerland UIR“.

⁽¹⁾ Uredba 2017/373 se začne uporabljati januarja 2020. Vendar se člen 9(2) uporablja od datuma začetka veljavnosti Uredbe 2017/373; v zvezi z Agencijo se člen 4(1), (2), (5), (6) in (8) ter člen 5 prav tako začnejo uporabljati od datuma začetka veljavnosti. V zvezi z izvajalci podatkovnih storitev se člen 6 uporablja od 1. januarja 2019 in, če tak izvajalec predloži vlogo za pridobitev certifikata in ga pridobi v skladu s členom 6, se uporablja od datuma začetka veljavnosti Uredbe 2017/373. Do tedaj se še naprej uporabljajo ustrezni členi Uredbe 482/2008.

Št. 262/2009

Uredba Komisije z dne 30. marca 2009 o določitvi zahtev za usklajeno dodelitev in uporabo spraševalnih kod Mode S za enotno evropsko nebo, kakor je bila spremenjena z:

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/2345.

Št. 73/2010

Uredba Komisije z dne 26. januarja 2010 o zahtevah glede kakovosti letalskih podatkov in letalskih informacij za enotno evropsko nebo, kakor je bila spremenjena z:

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1029/2014.

Št. 255/2010

Uredba Komisije z dne 25. marca 2010 o določitvi skupnih pravil za upravljanje pretoka zračnega prometa, kakor je bila spremenjena z:

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 923/2012,

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/1006.

Št. C(2010)5134

Sklep Komisije z dne 29. julija 2010 o imenovanju organa za oceno uspešnosti enotnega evropskega neba

Št. 176/2011

Uredba Komisije z dne 24. februarja 2011 o informacijah, ki jih je treba dostaviti pred vzpostavitvijo in spremembo funkcionalnega bloka zračnega prostora

Št. 677/2011

Uredba Komisije z dne 7. julija 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje funkcij omrežja za upravljanje zračnega prometa (ATM) in spremembi Uredbe (EU) št. 691/2010, kakor je bila spremenjena z:

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 970/2014,

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/373.

Št. 2011/4130

Sklep Komisije z dne 7. julija 2011 o imenovanju upravljavca omrežja za funkcije omrežja za upravljanje zračnega prometa (ATM) enotnega evropskega neba

Št. 1034/2011

Izvedbena uredba Komisije z dne 17. oktobra 2011 o nadzoru varnosti pri upravljanju letalskega prometa in službah letalske navigacije in spremembi Uredbe (EU) št. 691/2010

Št. 1035/2011

Izvedbena uredba Komisije z dne 17. oktobra 2011 o skupnih zahtevah za izvajanje služb navigacijskih služb v zračnem prometu ter o spremembi uredb (ES) št. 482/2008 in (EU) št. 691/2010, kakor je bila spremenjena z:

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 923/2012,

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 448/2014.

Št. 1206/2011

Izvedbena uredba Komisije z dne 22. novembra 2011 o zahtevah glede identifikacije zrakoplova v okviru dejavnosti nadzora za enotno evropsko nebo

Za namene tega sporazuma velja besedilo Uredbe z naslednjo prilagoditvijo:

v Prilogi I se doda „Switzerland UIR“.

Št. 1207/2011

Izvedbena uredba Komisije z dne 22. novembra 2011 o določitvi zahtev glede učinkovitosti in interoperabilnosti nadzora za enotno evropsko nebo, kakor je bila spremenjena z:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1028/2014,
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/386.

Št. 923/2012

Izvedbena uredba Komisije z dne 26. septembra 2012 o določitvi skupnih pravil zračnega prometa in operativnih določb v zvezi z navigacijskimi službami in postopki zračnega prometa ter spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 1035/2011 in uredb (ES) št. 1265/2007, (ES) št. 1794/2006, (ES) št. 730/2006, (ES) št. 1033/2006 in (EU) št. 255/2010, kakor je bila spremenjena z:

- Uredbo Komisije (EU) 2015/340,
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/1185.

Št. 1079/2012

Izvedbena uredba Komisije z dne 16. novembra 2012 o zahtevah glede razmika med govornimi kanali za enotno evropsko nebo, kakor je bila spremenjena z:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 657/2013,
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/2345.

Št. 390/2013

Izvedbena uredba Komisije z dne 3. maja 2013 o določitvi načrta izvedbe za navigacijske službe zračnega prometa in funkcije omrežja

Št. 391/2013

Izvedbena uredba Komisije z dne 3. maja 2013 o določitvi skupne ureditve pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa

Št. 409/2013

Izvedbena uredba Komisije z dne 3. maja 2013 o opredelitvi skupnih projektov, vzpostavitvi mehanizma upravljanja in določitvi spodbud za podporo izvajanju osrednjega načrta za upravljanje zračnega prometa v Evropi

Št. 2014/132

Izvedbeni sklep Komisije z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi vseevropskih ciljev uspešnosti za mrežo za upravljanje zračnega prometa in mejnih vrednosti opozarjanja za drugo referenčno obdobje 2015–2019

Št. 716/2014

Izvedbena uredba Komisije z dne 27. junija 2014 o vzpostavitvi pilotnega skupnega projekta za podporo izvajanju osrednjega načrta za upravljanje zračnega prometa v Evropi

Št. 2015/2224

Izvedbeni sklep Komisije z dne 27. novembra 2015 o imenovanju predsednika, članov in njihovih namestnikov Odbora za upravljanje omrežja za funkcije omrežja za upravljanje zračnega prometa za drugo referenčno obdobje (2015–2019)

Št. 2016/1373

Izvedbeni sklep Komisije z dne 11. avgusta 2016 o odobritvi načrta delovanja omrežja za drugo referenčno obdobje načrta izvedbe enotnega evropskega neba (2015–2019)

6. **Okolje in hrup**

Št. 2002/30

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. marca 2002 o oblikovanju pravil in postopkov glede uvedbe s hrupom povezanih omejitev obratovanja na letališčih Skupnosti (členi 1–12 in 14–18)

(Uporabljajo se spremembe Priloge I, ki izhajajo iz točke 2 oddelka G (Zračni promet) poglavja 8 (Prometna politika) Priloge II k Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike ter prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija.)

Št. 89/629

Direktiva Sveta z dne 4. decembra 1989 o omejevanju hrupa civilnih podzvočnih reaktivnih letal

(členi 1–8)

Št. 2006/93

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o reguliranju uporabe letal, ki jo ureja del II poglavja 3 zvezka 1 Priloge 16 h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu, druga izdaja (1988)

7. **Varstvo potrošnikov**

Št. 90/314

Direktiva Sveta z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih

(členi 1–10)

Št. 93/13

Direktiva Sveta z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah

(členi 1–11)

Št. 2027/97

Uredba Sveta z dne 9. oktobra 1997 o odgovornosti letalskih prevoznikov v primeru nesreč (členi 1–8), kakor je bila spremenjena z:

— Uredbo (ES) št. 889/2002.

Št. 261/2004

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91

(členi 1–18)

Št. 1107/2006

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o pravicah invalidnih oseb in oseb z omejeno mobilnostjo v zračnem prevozu

8. Razno

Št. 2003/96

Direktiva Sveta z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije

(člen 14(1)(b) in člen 14(2))

9. Priloge

A: Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije

B: Določbe o finančnem nadzoru s strani Evropske unije v zvezi s švicarskimi udeleženci v dejavnostih Evropske agencije za varnost v letalstvu (EASA)

—

PRILOGA A

PROTOKOL O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH EVROPSKE UNIJE

VISOKE POGODBENICE SO SE –

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 343 Pogodbe o delovanju Evropske unije in členom 191 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (ESAE) Evropska unija in ESAE na ozemljih držav članic uživata privilegije in imunitete, ki jih potrebujeta za opravljanje svojih nalog –

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o Evropski skupnosti za atomsko energijo:

POGLAVJE I

NEPREMIČNINE, SREDSTVA, PREMOŽENJE IN POSLOVANJE EVROPSKE UNIJE*Člen 1*

Prostori in stavbe Unije so nedotakljivi. Ne smejo se preiskovati, zaseči, zapleniti ali razlastiti. Nepremičnine in premoženje Unije ne morejo biti predmet upravnega ali pravnega prisilnega ukrepa brez dovoljenja Sodišča.

Člen 2

Arhivi Unije so nedotakljivi.

Člen 3

Unija, njena sredstva, prihodki in drugo premoženje so oproščeni vseh neposrednih davkov.

Vlade držav članic vsakokrat, ko je mogoče, sprejmejo ustrezne ukrepe za odpustitev ali vračilo zneskov posrednih davkov ali davkov na promet, ki so vključeni v ceno nepremičnine ali premičnine, če Unija za svoje službene potrebe izvede večje nakupe, katerih cena vključuje tovrstne davke. Vendar uporaba teh ukrepov ne sme povzročiti izkrivljanja konkurence v Uniji.

Ne odobri se oprostitev za davke in dajatve, ki so le plačilo za zagotavljanje javnih storitev.

Člen 4

Unija je oproščena vseh carin, prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za predmete, namenjene službeni uporabi; tako uvoženih predmetov se na ozemlju države, v katero so bili uvoženi, ne sme odplačno ali neodplačno odstopiti, razen pod pogoji, ki jih je odobrila vlada te države.

Unija je oproščena tudi vseh carin ter prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za svoje publikacije.

POGLAVJE II

SPORAZUMEVANJE IN PREPUSTNICE*Člen 5*

Pri uradnem sporazumevanju in prenosu vseh svojih dokumentov uživajo institucije Unije na ozemlju vsake države članice tako obravnavanje, kakršno ta država daje diplomatskim predstavništvom.

Uradnega dopisovanja in drugega uradnega sporazumevanja institucij Unije se ne sme cenzurirati.

Člen 6

Članom in uslužbencem institucij Unije lahko predsedniki teh institucij izdajo prepustnice v obliki, ki jo bo določil Svet z navadno večino in ki jih organi držav članic priznajo kot veljavne potne dokumente. Te prepustnice se izdajo uradnikom in drugim uslužbencem pod pogoji, določenimi v kadrovskih predpisih za uradnike in pogojih za zaposlitev drugih uslužbencev Unije.

Komisija lahko sklepa sporazume, na podlagi katerih so te prepustnice priznane kot veljavni potni dokumenti na ozemlju tretjih držav.

POGLAVJE III

ČLANI EVROPSKEGA PARLAMENTA

Člen 7

Prosto gibanje članov Evropskega parlamenta do kraja zasedanja Evropskega parlamenta ali nazaj se ne sme upravno ali kako drugače omejevati.

Člani Evropskega parlamenta uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru:

- (a) enake olajšave, kot jih njihove vlade priznajo visokim uradnikom, ki potujejo v tujino zaradičasne uradne naloge;
- (b) enake olajšave, kot jih vlade drugih držav članic podeljujejo predstavnikom tujih vlad na začasni uradni nalogi.

Člen 8

Zoper člana Evropskega parlamenta se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti.

Člen 9

Med zasedanjem Evropskega parlamenta njegovi člani uživajo:

- (a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;
- (b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane velja imuniteta tudi, ko potujejo na kraj zasedanja Evropskega parlamenta in nazaj.

Kadar je član zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanje na imuniteto ni mogoče in Evropskemu parlamentu ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu članu.

POGLAVJE IV

PREDSTAVNIKI DRŽAV ČLANIC, KI SODELUJEJO PRI DELU INSTITUCIJ EVROPSKE UNIJE

Člen 10

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Unije, njihovi svetovalci in tehnični strokovnjaki pri opravljanju svojih nalog in medtem, ko potujejo do kraja zasedanja in nazaj, uživajo običajne privilegije, imunitete in olajšave.

Ta člen se uporablja tudi za člane svetovalnih organov Unije.

POGLAVJE V

URADNIKI IN DRUGI USLUŽBENCI EVROPSKE UNIJE

Člen 11

Na ozemlju vsake države članice in ne glede na njihovo državljanstvo, uradniki in drugi uslužbenci Unije:

- (a) uživajo, ob upoštevanju določb Pogodb, ki se nanašajo na odgovornost uradnikov in drugih uslužbencev do Unije in na pristojnost Sodišča v sporih med Unijo in njenimi uradniki in drugimi uslužbenci, imuniteto pred sodnimi postopki za dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami. To imuniteto uživajo tudi po prenehanju funkcije;
- (b) zanje ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane ne veljajo omejitve glede priseljevanja ali formalnosti glede registriranja tujcev;
- (c) glede monetarnih ali deviznih predpisov uživajo enake olajšave, kot jih imajo običajno uradniki mednarodnih organizacij;
- (d) imajo pravico, da brez carine uvozijo pohištvo in druge predmete za osebno uporabo, ko prvič prevzamejo dolžnost v zadevni državi, ter pravico, da jih potem ob prenehanju dolžnosti v tej državi brez carin ponovno izvozijo; v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uveljavljajo to pravico, šteje za potrebne;
- (e) imajo pravico uvoziti brez carine avtomobil za osebno uporabo, pridobljen v državi njihovega zadnjega prebivališča ali državi njihovega državljanstva, pod pogoji, ki veljajo na domačem trgu te države, ter ga ponovno izvoziti brez carine, v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne.

Člen 12

Uradniki in drugi uslužbenci Unije so dolžni plačevati davek v korist Unije od plač, mezd in prejemkov, ki jih prejema od Unije, v skladu s pogoji in postopki, ki jih določita Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z zadevnimi institucijami.

Oproščeni so nacionalnih davkov od plač, mezd in prejemkov, ki jih plačujejo Uniji.

Člen 13

Pri izvajanju davka od dohodka, od premoženja in od dediščin ter pri uporabi konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjenih med državami članicami Unije, se za uradnike in druge uslužbence Unije, ki imajo izključno zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Unije prebivališče na ozemlju države članice, ki ni država njihovega davčnega domicila v času, ko nastopijo službo pri Uniji, šteje tako v državi njihovega dejanskega prebivališča kot v državi njihovega davčnega domicila, da so obdržali domicil v slednji državi, če je ta država članica Unije. Ta določba se uporablja tudi za zakonca, kolikor ta sam ne opravlja pridobitne dejavnosti in za vzdrževane otroke, za katere skrbijo osebe iz tega člena.

Premičnine oseb iz prejšnjega odstavka, ki so na ozemlju države bivanja, so v tej državi oproščene davka od dediščin; pri odmeri tega davka se ob upoštevanju pravic tretjih držav in ob morebitni uporabi določb mednarodnih konvencij o dvojnem obdavčevanju šteje, da so take premičnine na ozemlju države davčnega domicila.

Pri uporabi določb tega člena se ne upošteva domicil, pridobljen izključno zaradi opravljanja dolžnosti v službi drugih mednarodnih organizacij.

Člen 14

Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z zadevnimi institucijami določita sistem socialnovarnostnih dajatev za uradnike in druge uslužbence Unije.

Člen 15

Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami določita kategorije uradnikov in drugih uslužbencev Unije, za katere se v celoti ali delno uporabljajo določbe člena 11, drugega odstavka člena 12 in člena 13.

Vladam držav članic se redno sporočajo imena, službeni položaji in naslovi uradnikov in drugih uslužbencev, vključenih v take kategorije.

POGLAVJE VI

PRIVILEGIJI IN IMUNITETE PREDSTAVNIŠTEV TRETJIH DRŽAV PRI EVROPSKI UNIJI

Člen 16

Država članica, na ozemlju katere ima Unija sedež, priznava predstavništvom tretjih držav, ki so akreditirane pri Uniji, običajne diplomatske imunitete.

POGLAVJE VII

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 17

Uradnikom in drugim uslužbencem Unije se priznajo privilegiji, imunitete in olajšave izključno v interesu Unije.

Vsaka institucija Unije mora uradniku ali drugemu uslužbencu odvzeti priznano imuniteto, kadar meni, da odvzem imunitete ni v nasprotju z interesi Unije.

Člen 18

Institucije Unije sodelujejo s pristojnimi organi zadevnih držav članic pri uporabi tega protokola.

Člen 19

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za člane Komisije.

Člen 20

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča Evropske unije, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 Protokola o statutu Sodišča Evropske unije, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki.

Člen 21

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko investicijsko banko, za člane njenih organov, njene zaposlene in za predstavnike držav članic, ki sodelujejo pri njenem delu, ne da bi to posegalo v določbe protokola o statutu banke.

Poleg tega je Evropska investicijska banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Ob njenem prenehanju delovanja ali likvidaciji prav tako ni nikakršnih dajatev. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu z njenim statutom, pa tudi niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

Člen 22

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko centralno banko, za člane njenih organov in zaposlene, brez poseganja v določbe Protokola o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.

Poleg tega je Evropska centralna banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu s statutom Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

Dodatek

Postopki za uporabo Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije v Švici

1. Razširitev uporabe na Švico

Kadar koli Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Protokol) vsebuje sklicevanja na države članice, se razume, da se ta sklicevanja enako uporabljajo za Švico, razen kadar naslednje določbe določajo drugače.

2. Izvzete Agencije iz posredne obdavčitve (vključno z DDV)

Blago in storitve, ki se izvažajo iz Švice, niso zavezani švicarskemu davku na dodano vrednost (DDV). Če gre za blago in storitve, dobavljene Agenciji v Švici za njeno službeno rabo, se oprostitev DDV v skladu z drugim odstavkom člena 3 Protokola izvede z vračilom. Oprostitev plačila DDV se odobri, če dejanska skupna nakupna cena blaga in storitev, navedenih v računu ali enakovrednem dokumentu, znaša vsaj 100 švicarskih frankov (vključno z davkom).

Vračilo DDV se odobri ob predložitvi švicarskih obrazcev, predvidenih za ta namen, Glavnemu oddelku za DDV Zvezne davčne uprave. Zahtevki za vračilo se morajo praviloma obravnavati v treh mesecih po njihovi vložitvi skupaj s potrebnimi dokazili.

3. Postopki uporabe pravil za osebje Agencije

Kar zadeva drugi odstavek člena 12 Protokola, Švica po načelih svojega nacionalnega prava in v smislu člena 2 Uredbe (Euratom, ESPJ, EGS) št. 549/69 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ oprosti uradnike in druge uslužbence Agencije zveznih, kantonskih in občinskih davkov na plače, mezde in prejemke, ki jim jih izplačuje Evropska unija in ki so zavezani notranjemu davku v korist slednje.

Za uporabo člena 13 Protokola se Švica ne šteje za državo članico v smislu točke 1 zgoraj.

Uradniki in drugi uslužbenci Agencije ter njihovi družinski člani, ki so vključeni v sistem socialnega zavarovanja za uradnike in druge uslužbence Evropske unije, se niso dolžni vključiti v švicarski sistem socialnega zavarovanja.

Sodišče Evropske unije ima izključno pristojnost za vse zadeve, ki se nanašajo na odnose med Agencijo ali Komisijo in njunim osebjem, v zvezi z uporabo Uredbe Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 ⁽²⁾ in drugih določb prava Evropske unije, ki določajo pogoje dela.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (Euratom, ESPJ, EGS) št. 549/69 z dne 25. marca 1969 o določitvi kategorij uradnikov in drugih uslužbencev Evropskih skupnosti, za katere se uporabljajo določbe člena 12, drugega odstavka člena 13 in člena 14 Protokola o privilegijih in imunitetah Skupnosti (UL L 74, 27.3.1969, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi kadrovskega predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter uvedbi posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uslužbence Komisije (pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev) (UL L 56, 4.3.1968, str. 1).

PRILOGA B

FINANČNI NADZOR ŠVICARSKIH UDELEŽENCEV PRI DEJAVNOSTIH V OKVIRU EVROPSKEGA SPORAZUMA O ZRAČNEM PROMETU

Člen 1

Neposredno sporazumevanje

Agencija in Komisija neposredno komunicirata z vsemi fizičnimi ali pravnimi osebami s sedežem v Švici, ki sodelujejo pri dejavnostih Agencije kot pogodbeniki, udeleženci programov Agencije, prejemniki plačil iz proračuna Agencije ali Skupnosti ali kot podizvajalci. Te osebe lahko Komisiji in Agenciji neposredno pošljejo vse ustrezne informacije in dokumentacijo, ki jih morajo sporočiti na podlagi predpisov, navedenih v tem sklepu, in na podlagi pogodb ali sporazumov, sklenjenih v skladu z navedenimi predpisi, ter odločitev, sprejetih v skladu z navedenimi predpisi.

Člen 2

Pregledi

1. V skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽¹⁾, in finančno uredbo, sprejeto na upravnem odboru Agencije 26. marca 2003, v skladu z Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 2343/2002 z dne 19. novembra 2002 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 185 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽²⁾ ter z drugimi predpisi, navedenimi v tem sklepu, lahko sklenjene pogodbe ali sporazumi ter odločitve, sprejete z upravičenci s sedežem v Švici, predvidijo možnost znanstvenih, finančnih, tehnoloških ali drugih revizij, ki jih lahko pri njih ali pri njihovih podizvajalcih kadar koli opravijo uradniki Agencije in Komisije ali druge osebe s pooblastilom Agencije in Komisije.
2. Uradniki Agencije in Komisije ter druge osebe, ki jih pooblastita Agencija in Komisija, morajo imeti ustrezen dostop do lokacij, del in dokumentov ter vseh informacij, tudi v elektronski obliki, ki jih potrebujejo za izvajanje takih revizij. Ta pravica dostopa se izrecno navede v pogodbah ali sporazumih, sklenjenih za izvajanje predpisov, na katere se sklicuje ta sklep.
3. Evropsko računsko sodišče ima enake pravice kot Komisija.
4. Revizije se lahko opravijo v petih letih po izteku veljavnosti tega sklepa ali v skladu s pogoji, navedenimi v sklenjenih pogodbah ali sporazumih ter v sprejetih odločitvah.
5. Švicarska zvezna finančna inšpekcija se vnaprej obvesti o revizijah, opravljenih na švicarskem ozemlju. To obveščanje ni pravni pogoj za izvedbo teh revizij.

Člen 3

Pregledi na kraju samem

1. Po tem sklepu je Komisija (OLAF) pooblaščenca za izvajanje kontrol in inšpekcijskih pregledov na kraju samem na švicarskem ozemlju v skladu s pogoji iz Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi ⁽³⁾.
2. Preverjanja in preglede na kraju samem pripravlja in izvaja Komisija v tesnem sodelovanju s Švicarsko zvezno finančno inšpekcijo ali drugimi pristojnimi švicarskimi organi, ki jih določi Švicarska zvezna finančna inšpekcija in ki jih je treba pravočasno obvestiti o predmetu, namenu in pravni podlagi preverjanj in pregledov, tako da lahko zagotovijo vso potrebno pomoč. V ta namen lahko uradniki pristojnih švicarskih organov sodelujejo pri preverjanjih in pregledih na kraju samem.
3. Komisija in pristojni švicarski organi lahko skupaj opravljajo preverjanja in preglede na kraju samem, če to želijo zadevni pristojni švicarski organi.

⁽¹⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 72.

⁽³⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

4. Če udeleženci programa nasprotujejo preverjanju ali pregledu na kraju samem, švicarski organi v skladu z nacionalnimi pravili zagotovijo inšpektorjem Komisije vso potrebno pomoč, da lahko ti opravijo svojo nalogo preverjanja in pregleda na kraju samem.

5. Komisija Švicarsko zvezno finančno inšpekcijo v najkrajšem možnem času obvesti o vsakem dejstvu ali sumu v zvezi z nepravilnostjo, ki jo je odkrila med preverjanjem ali pregledom na kraju samem. Komisija mora navedeni organ v vsakem primeru obvestiti o rezultatih takih preverjanj in pregledov.

Člen 4

Obveščanje in posvetovanje

1. Za pravilno izvajanje te priloge si pristojni švicarski organi in organi Skupnosti redno izmenjujejo informacije in se, na zahtevo ene od pogodbenic, posvetujejo.

2. Pristojni švicarski organi nemudoma obvestijo Agencijo in Komisijo, če naletijo na kakršno koli dejstvo ali sum glede nepravilnosti v zvezi s sklepanjem in izvajanjem pogodb ali sporazumov, sprejetih pri uporabi predpisov, navedenih v tem sklepu.

Člen 5

Zaupnost

Informacije v kakršni koli obliki, sporočene ali pridobljene v skladu s to prilogo, so poslovna skrivnost in so varovane tako, kot za podobne informacije določajo švicarsko nacionalno pravo in ustrezne določbe, ki se uporabljajo za institucije Skupnosti. Take informacije se ne smejo sporočati drugim osebam kot tistim v institucijah Skupnosti, državah članicah ali v Švici, ki jih morajo poznati zaradi svoje funkcije, niti se ne smejo uporabljati v drug namen kot za zagotavljanje učinkovitega varovanja finančnih interesov pogodbenic.

Člen 6

Upravni ukrepi in kazni

Brez poseganja v izvajanje švicarskega kazenskega prava lahko Agencija ali Komisija predpiše upravne ukrepe in sankcije v skladu z Uredbo (ES, Euratom) št. 1605/2002 in Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽¹⁾ ter z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ⁽²⁾.

Člen 7

Izterjava in izvršba

Odločitve, ki jih Agencija ali Komisija sprejme znotraj področja uporabe tega sklepa in ki vsebujejo finančne obveznosti za tiste osebe, ki niso države, se izvršujejo v Švici.

Nalog za izvršbo mora izdati organ, ki ga imenuje švicarska vlada in ki mora o tem obvestiti Agencijo ali Komisijo, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen overitve verodostojnosti akta. Izvršba poteka v skladu s poslovníkom Švice. Zakonitost odločbe o izvršbi je predmet nadzora Sodišča Evropske unije.

Sodbe Sodišča Evropske unije na podlagi arbitražne klavzule so izvršljive pod istimi pogoji.

⁽¹⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL